

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0339/2012

18.10.2012

BETÄNKANDE

med rekommendationer till kommissionen om rapporten från ordförandena för Europeiska rådet, Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen med titeln ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union” (2012/2151(INI))

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Föredragande: Marianne Thyssen

Rådgivande utskotts föredragande (*): Roberto Gualtieri, utskottet för konstitutionella frågor

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

(Initiativ – artikel 42 i arbetsordningen)

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
BILAGA TILL RESOLUTIONSFÖRSLAGET: DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET	20
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KONSTITUTIONELLA FRÅGOR (*).....	31
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR	55
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	64
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	68

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

med rekommendationer till kommissionen om rapporten från ordförandena för Europeiska rådet, Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen med titeln ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union” (2012/2151(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 28 och 29 juni 2012,
- med beaktande av uttalandet från euroområdet stats- och regeringschefer av den 29 juni 2012,
- med beaktande av rapporten av den 26 juni 2012 från ordförandena för Europeiska rådet, Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen med titeln ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union”,
- med beaktande av artiklarna 42 och 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för konstitutionella frågor, budgetutskottet samt utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0339/2012), och av följande skäl:
 - A. Undertecknandet av Europeiska unionens Romfördrag utgjorde ett viktigt steg mot en politisk, ekonomisk, finanspolitisk och monetär integration.
 - B. Den ekonomiska och monetära unionen (EMU) är inte ett ändamål i sig, utan snarare ett instrument för att nå unionens och medlemsstaternas målsättningar, i synnerhet en balanserad och hållbar tillväxt och en hög sysselsättning. Social integrering och solidaritet utgör hörnstenarna i den europeiska sociala modellen och hela det europeiska integrationsarbetet och måste beaktas i framtida reformer av unionen.
 - C. I det globaliserade informationssamhället blir behovet av en fördjupad europeisk integration som bygger på en grund av demokratisk legitimitet, möjlighet till ansvarsutkrävande, transparens och medborgarnas samtycke allt tydligare.
 - D. Närmare europeisk integration bör leda till ett ökat parlamentariskt deltagande på såväl nationell nivå som på Unionsnivå.
 - E. Unionen befinner sig vid ett vägskäl och måste tydligt välja att antingen slå sig samman inom EU för att bygga en framtid med en starkare och värdedrivna union i en globaliserad värld, eller att vända sig inåt och tvingas att passivt underordna sig globaliseringen på grund av sin brist på makt och inflytande.
 - F. Den ekonomiska och finansiella krisen och bankkrisen och den rådande ekonomiska nedgången har lett till höga offentliga och privata skulder på nationell nivå och

finansieringsproblem i den offentliga sektorn i flera medlemsstater, och tillsammans med alltför stora makroekonomiska obalanser har detta snabbt, direkt och negativt påverkat den socioekonomiska utvecklingen i euroområdet och unionen i sin helhet.

- G. Mellan 2008 och mitten av 2012 steg arbetslöshetsnivån i de 27 EU-medlemsstaterna från cirka 7 procent till 10,4 procent, eller 25 miljoner arbetslösa, och en av fem ungdomar är arbetslös (22 procent). Vissa medlemsstater har en ungdomsarbetslöshet på över 50 procent.
- H. Skapandet av arbetstillfällen, sysselsättning av god kvalitet och anständigt arbete är mycket viktiga faktorer för att man ska kunna ta sig ur den nuvarande krisen.
- I. Flera medlemsstater står för närvarande inför en mycket krävande ekonomisk och finansiell situation som förvärras genom de fortsatta spänningarna på statsobligationsmarknaderna, vilka återspeglas i höga låneräntor för vissa länder samt låga eller negativa låneräntor för vissa andra länder och en avsevärd finansiell och ekonomisk instabilitet.
- J. Skillnaderna i konkurrenskraft, som utvecklas i olika riktningar, tillsammans med en låg tillväxtpotential, hög arbetslöshet med stora offentliga och privata skulder har inte bara negativa effekter i vissa medlemsstater, utan gör även hela euroområdet sårbart.
- K. Den aktuella utvecklingen har tydligt visat att euroområdet ännu inte är ordentligt förberett för att lösa krisen och vidta lämpliga åtgärder mot de regionala och globala ekonomiska kriserna på sitt eget territorium.
- L. Eurons stora betydelse, såväl inom euroområdet som på global nivå, som den andra viktigaste internationella reservvalutan kräver ett kraftfullt europeiskt svar och en samordnad europeisk aktion för att åter få tillväxt och stabilitet i ekonomin.
- M. Under det senaste årtiondet har euron haft många fördelar för EU-medborgarna, och har exempelvis skapat prisstabilitet, gjort att kostnaderna för valutakonverteringar inom euroområdet försvunnit, omöjliggjort nominella devalveringar i konkurrenssyfte, lett till lägre räntor, främjat integrationen av finansmarknaderna och underlättat gränsöverskridande kapitalrörelser.
- N. Unionens gemensamma valuta bör inte bli en symbol för splittring som hotar hela EU-projektet, utan bör förbli hela unionens valuta för en union som har förmåga att fatta långtgående beslut för att skapa en gemensam och blomstrande framtid.
- O. Under utvecklingen mot en verklig ekonomisk och monetär union bör viljan hos de medlemsstater som har valt att inte införa euron för att i stället behålla sina respektive nationella valutor respekteras.
- P. Medlemskapet i euroområdet förutsätter ett omfattande ekonomiskt och finansiellt ömsesidigt beroende mellan de berörda medlemsstaterna och kräver därför en mycket närmare samordning av den finansiella, finanspolitiska, sociala och ekonomiska politiken samt en överföring av behörighet från medlemsstaterna till unionen, kopplat till strängare tillsynsinstrument och ett effektivt genomdrivande. Denna närmare samordning

av medlemsstater vilkas valuta är euron, eventuellt med stöd från en grupp av andra villiga medlemsstater, måste emellertid utvecklas inom ramen för ”två hastigheter, ett Europa” i syfte att undvika politiska åtgärder som i till slut skulle leda till att det skapas två olika Europa.

- Q. Av den senaste Eurobarometerundersökningen framgår att den ihållande krisen har lett till att förtroendet för de politiska institutionerna har minskat kraftigt såväl i medlemsstaterna som på Unionsnivå. Även allmänhetens uppfattning om unionen har blivit påtagligt mer negativ. EU-medborgarna anser dock fortfarande att unionen är den aktör som mest effektivt kan hantera den ekonomiska krisen.
- R. Unionen och de nationella beslutsfattarna bör ständigt förklara för medborgarna vilka fördelarna är med europeisk integration och en gemensam valutas effekter och utmaningar, däribland kostnaderna och riskerna med en upplösning av euroområdet.
- S. 17 medlemsstater har redan antagit unionens gemensamma valuta och de flesta andra kommer att ansluta sig till euron när de är redo.
- T. Alla tvivel på EMU:s framtid i allmänhet, inklusive omöjligheten att lämna eurosamarbetet, och på unionens gemensamma valuta i synnerhet, är ogrundad eftersom en stark union ligger i alla medborgares intresse.
- U. Att återupprätta förtroendet är huvuduppgiften för att övertyga EU-medborgarna och företagen att återigen börja investera i ekonomin och skapa förutsättningar för finansinstituten att på nytt tillhandahålla krediter för realekonomin på breda men sunda grunder.
- V. Eurokrisen är komplex och kräver kontinuerliga och mångfacetterade insatser på alla institutionella och politiska nivåer.
- W. EU-institutionerna och stats- och regeringscheferna i medlemsstaterna i allmänhet och i medlemsstaterna i euroområdet i synnerhet spelar en viktig roll för att skapa en finanspolitisk union på ett sådant sätt att alla mekanismer i euroområdets krishantering, till exempel räddningsfonden Europeiska stabilitetsmekanismen, ingår i en institutionell miljö där Europaparlamentet deltar fullt ut som medlagstiftare. Den nuvarande mellanstatliga strukturen uppvisar en allvarlig brist på demokratisk legitimitet. Den gemensamma valutan kan endast stabiliseras om medlemsstaterna är villiga att föra upp kontrollen över finanspolitiken till Unionsnivå.
- X. För att återupprätta förtroendet krävs också att stats- och regeringscheferna och deras ministrar i respektive medlemsstater försvarar och förklarar de politiska beslut som har fattats på Unionsnivå. Genom att på ett orättvist sätt i vissa fall lägga ansvaret för impopulära beslut på unionen spelas ett särskilt farligt opinionsspel som riskerar att undergräva unionen, urholka solidariteten och i till slut skada trovärdigheten för de nationella ledarna själva och eventuellt hela EU-projektet.
- Y. Unionen är socialt bräcklig för ögonblicket. Flera av medlemsstaterna genomför extremt krävande strukturella reform- och konsolideringsprogram. En politisk union är till sist enda möjligheten att klara av tider som dessa, uppmuntra till solidaritet och fortsätta det

europiska projektet.

- Z. Europeiska rådet och euroområdet bekräftade vid sitt toppmöte den 28–29 juli 2012 sin beslutsamhet att vidta de nödvändiga åtgärderna för att garantera ett finansiellt stabilt, konkurrenskraftigt och välmående Europa och därmed öka medborgarnas välfärd.
- AA. Den allt större klyftan mellan länderna i EU:s kärn- och randområden får inte bli konstant. Permanenta ramar måste inrättas som gör att medlemsstater med problem kan få ett solidaritetsbaserat stöd från andra medlemsstater. De medlemsstater som vill samarbeta solidariskt bör vara skyldiga att ta sitt ansvar för att genomföra alla sina åtaganden inom budgetområdet samt sina landsspecifika rekommendationer och sina åtaganden inom ramen för den europeiska planeringsterminen, i synnerhet de som avser stabilitets- och tillväxtpakten, europakten, Europa 2020-strategin och förfarandet vid alltför stora obalanser, med hänsyn till landsspecifika omständigheter. Att säkra den finansiella stabiliteten i varje enskild medlemsstat ligger i samtliga medlemsstaters gemensamma intresse. I artikel 121 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) anges att medlemsstaterna ska betrakta den ekonomiska politiken som en fråga av gemensamt intresse och samordna den inom rådet.
- AB. Det är av avgörande betydelse för en återgång till tillväxt att den inre marknaden fullbordas. Kommissionen, i dess egenskap av fördragets väktare, måste öka sina ansträngningar att tvinga fram genomförande och efterlevnad av den rådande lagstiftning som gäller den inre marknaden. För att den inre marknaden ska fungera korrekt är det nödvändigt att reglerna om marknadsintegration bygger mer på förordningar än på direktiv.
- AC. Den europeiska integrationen är utan tvivel en oåterkallelig och progressiv process.

Vägen framåt: rapporten från de fyra ordförandena

- AD. Det är ur demokratisk synvinkel och i ljuset av alla bestämmelser i Lissabonfördraget oacceptabelt att talmannen för Europaparlamentet, som består av valda företrädare för över 502 miljoner EU-medborgare, inte inbjöds att delta i utarbetandet av den ovannämnda rapporten med titeln ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union”.
- AE. Tiden är inne för de politiska ledarna för och inom unionen att visa sin beslutsamhet, sin kreativitet, sitt mod, sin ihärdighet och sitt ledarskap när det gäller att avskaffa de kvarstående brister som fortsatt hindrar att EMU fungerar korrekt. Den mellanstatliga metoden har nått vägs ände och är inte väl lämpad för ett demokratiskt och effektivt beslutsfattande under 2000-talet. Det är dags att ta steget mot ett verkligt federalt Europa.
- AF. I den ovannämnda rapporten ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union” väljer man otvetydigt att se framåt och försöker bryta cirkeln av misstroende genom strukturella åtgärder. Rapporten borde också beakta den sociala dimensionen.
- AG. Europeiska rådet uppmanade vid sitt möte den 28–29 juni 2012 sin ordförande att utveckla en specifik och tidsbunden färdplan för fullbordandet av en verklig ekonomisk och monetär union. Fastställandet av en global och långsiktig vision med hjälp av en

färdplan är en viktig signal som bör bidra till att återupprätta förtroendet, som bör öka allteftersom färdplanen stegvis genomförs.

- AH. De stadiga framstegen vid genomförandet av den långsiktiga färdplanen erbjuder ingen omedelbar lösning på krisen och bör inte fördröja de kortsiktiga åtgärder som krävs.
- AI. Det kan inte uteslutas att nya fördragsändringar kan bli nödvändiga för att öka den demokratiska legitimiteten för en fullt ut fungerande ekonomisk och monetär union, och kommissionen bör ange vilka nu pågående lagstiftningsinitiativ som inte får fördröjas genom den långsiktiga institutionella utvecklingen.
- AJ. Fullbordande av en verklig ekonomisk och monetär union inom unionen kommer på medellång sikt att kräva att en fördragsändring genomförs.
- AK. Förfarandena och flexibiliteten i de gällande fördragen måste utnyttjas fullt ut för att snabbt förbättra styrningen av Europeiska och monetära unionen i samband med utformningen av ett verkligt europeiskt politiskt område. Detta är en förutsättning för att bygga upp ett demokratiskt samförstånd inför en omfattande och framgångsrik framtida fördragsändring.
- AL. Europaparlamentet har rätt att förelägga rådet förslag till ändringar av fördragen, som sedan ska granskas av ett konvent, för att fullborda utformningen av en verklig ekonomisk och monetär union genom att öka unionens befogenheter, särskilt inom den ekonomiska politiken, samt förstärka unionens egna resurser och budgetkapacitet, kommissionens roll och demokratiska ansvarsskyldighet samt Europaparlamentets rättigheter.
- AM. Det är realistiskt och rimligt att tänka sig att ett sådant konvent inte bör äga rum före nästa val till Europaparlamentet, men förberedelserna inför ett sådant konvent bör inledas redan före nästa val till Europaparlamentet.
- AN. Både de åtgärder som föreslås enligt de gällande fördragen och genom framtida fördragsändringar bör innebära att de medlemsstater som inte har antagit euron ges möjlighet att delta och att unionens integritet garanteras.
- AO. Framtida fördragsändringar bör inte utgöra ett hinder för ett snabbt genomförande av vad som redan kan genomföras inom ramen för de befintliga fördragen. De nuvarande fördragen medger en bred marginal för avsevärda framsteg mot en ekonomisk och monetär union som bygger på starkare och mer integrerade finansiella, budgetmässiga och ekonomisk-politiska ramar, en starkare demokratisk legitimitet och ett tydligare ansvarstagande.
- AP. Lissabonfördragets potential avseende sysselsättnings- eller socialpolitiken har hittills inte utnyttjats fullt ut, först och främst när det gäller följande:
- Artikel 9 i EUF-fördraget, enligt vilken främjandet av hög sysselsättning och garantier för ett fullgott socialt skydd ska beaktas vid fastställandet och genomförandet av EU:s politik och verksamhet.

- Artikel 151 i EUF-fördraget, enligt vilken ”EU:s och medlemsstaternas mål ska [...] vara att främja sysselsättningen, att förbättra levnads- och arbetsvillkor och därigenom möjliggöra en harmonisering samtidigt som förbättringarna bibehålls, att åstadkomma ett fullgott socialt skydd, en dialog mellan arbetsmarknadens parter och en utveckling av de mänskliga resurserna för att möjliggöra en varaktigt hög sysselsättning samt att bekämpa social utslagning”.
- Artikel 153.1 i EUF-fördraget i allmänhet, och i synnerhet 153.1 h: ”Integrering av personer som står utanför arbetsmarknaden”.

AQ. I artikel 48.7 i EUF-fördraget föreskrivs att ett särskilt förfarande ska följas vid antagandet av en akt för vilket det i fördraget krävs ett särskilt lagstiftningsförfarande i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Artikel 333 i EUF-fördraget innehåller även bestämmelser om gör det möjligt att utnyttja det ordinarie lagstiftningsförfarandet inom ramen för förstärkt samarbete.

AR. Ambitionen bör vara att alla medlemsstater gemensamt ska vidta åtgärder för en fördjupad europeisk integration. Beslut som endast omfattar euroområdet kan vid behov krävas eller vara motiverade mot bakgrund av euroområdets specifika särdrag, inklusive rimliga och rättvisa möjligheter för andra medlemsstater att delta med balanserade rättigheter och skyldigheter.

AS. Det behövs en gemensam europeisk ungdomsstrategi för att motverka ungdomsarbetslöshet och risken att en hel generation går förlorad i Europa.

Bankunion

AT. De åtgärder som hittills har vidtagits för att stabilisera det finansiella systemet har inte lyckats återupprätta förtroendet fullt ut. Europeiska centralbanken har genom en serie av exceptionella tillfälliga stödåtgärder för både medlemsstaterna och bankerna spelat en central roll i detta räddningsarbete utan att förlora sitt centrala mål ur sikte, nämligen att garantera prisstabiliteten.

AU. ECB:s fördragsbaserade operativa oberoende när det gäller valutapolitiken förblir en hörnsten för EMU:s och den gemensamma valutans trovärdighet.

AV. Den osäkra situationen inom banksektorn i flera medlemsstater och i unionen som helhet hotar realekonomin och de offentliga finanserna, och kostnaden för att hantera bankkrisen är betungande för skattebetalarna och realekonomins utveckling, vilket försvårar tillväxten, medan de befintliga mekanismerna och strukturerna är otillräckliga när det gäller att förhindra negativa spridningseffekter.

AW. Medlemsstaterna lider av den uppenbara obalansen mellan banker som genomför operationer på en europeisk marknad och de löpande skulder som ska betalas med deras statspapper. Under den nuvarande krisen har det blivit uppenbart att kopplingen bank–statspapper är starkare och mera skadlig inom en monetär union där den interna räntan är fast och det inte finns någon mekanism på unionsnivå för att lätta på kostnaderna för omstrukturering av banker.

- AX. För att EMU ska fungera smidigt måste den negativa återkopplingen mellan statspapper, banker och realekonomin brytas.
- AY. Krisen har skapat en spridning av utlåningsräntor och har också de facto splittrat den inre marknaden för finansiella tjänster.
- AZ. Europaparlamentet har vid upprepade tillfällen och konsekvent konstaterat att det finns ett akut behov av kompletterande och långtgående åtgärder för att lösa krisen i banksektorn. Åtskillnad bör göras mellan kortsiktiga åtgärder för att stabilisera situationen med den akuta bankkrisen, och medelfristiga och långsiktiga åtgärder, bland annat att uppfylla G20-åtagandet att i lämplig tid, fullständigt och konsekvent införa internationellt överenskomna regler om bankernas kapital, likviditet och utlåning, vilka syftar till att förverkliga en fullt ut fungerande europeisk bankunion.
- BA. Inga åtgärder som vidtas inom ramen för en sådan bankunion får förhindra ett fortsatt korrekt funktionssätt för den inre marknaden för finansiella tjänster och den fria rörligheten för kapital.
- BB. Finansinstituten och deras företrädare bör agera ansvarsfullt och uppfylla höga moraliska krav som gynnar realekonomin.
- BC. Unionen behöver en gemensam europeisk tillsynsmekanism för bankinstitut. För att skapa tillräckligt förtroende för finansmarknaden och stabilitet på den gemensamma inre marknaden för finansiella tjänster är det nödvändigt med europeiska ramar för en sund och effektiv insättningsgaranti och för avveckling av banker.
- BD. Alla åtgärder för att skapa en bankunion bör åtföljas av en förbättring av insyn och ansvarstagande för de institut som omfattas av den.
- BE. Man bör undersöka frågan är om huruvida det är nödvändigt att kräva att vissa särskilt riskfyllda finansiella verksamheter inom en bankgrupp rättslig separeras från inlåningsbanker, i linje med rekommendationerna från Liikanen-rapporten.
- BF. Tillsynsmyndigheterna i allmänhet bör upptäcka och åtgärda problem i ett tidigt skede för att förhindra att kriser uppstår och för att bevara den finansiella stabiliteten och motståndskraften.
- BG. Merparten av banktillsynsbefogenheterna inom unionen i dag ligger hos de nationella tillsynsmyndigheterna, med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten, EBA), som inrättades genom förordning (EU) nr 1093/2010¹ som samordnare. Det rådande systemet med nationell tillsyn har visat sig vara alltför fragmenterat för att kunna hantera de aktuella utmaningarna.
- BH. En effektiv europeisk tillsynsmekanism av hög kvalitet är oumbärlig för att kunna upptäcka problem och åtgärda dem resolut, för att garantera lika villkor för alla bankinstitut, för att återupprätta det gränsöverskridande förtroendet och för att undvika fragmentering av den inre marknaden.

¹ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

- BI. En tydlig uppdelning av det operativa ansvaret bör fastställas mellan en europeisk tillsynsmekanism och de nationella tillsynsmyndigheterna, med hänsyn till bankernas storlek och affärsmodell och vilka tillsynsuppgifterna är, samt med beaktande av proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna.
- BJ. Den europeiska tillsynen av bankinstitut inom EMU och en utökad roll för EBA i bevarandet av den inre marknaden är absoluta prioriteringar när det gäller att hantera krisen. Av hänsyn till stabiliteten på den inre finansiella marknaden bör man emellertid se till att länder som inte har euron som valuta och som bestämmer sig för att ansluta sig till den gemensamma tillsynsmekanismen erbjuder en deltagandeform som garanterar symmetri mellan de skyldigheter som de tar på sig och effekterna på beslutsfattandet.
- BK. Den gemensamma tillsynsmekanismen bör från första början omfatta de finansinstitut som kräver direkt stöd från unionen samt systemviktiga finansinstitut.
- BL. Trots den europeiska gemensamma tillsynsmekanismens oberoende av politiskt och industriellt inflytande måste den inför Europaparlamentet regelbundet och vid behov förklara, motivera och svara för sina åtgärder och beslut avseende europeisk tillsyn, med tanke på den inverkan som tillsynsåtgärderna kan ha på offentliga finanser, banker, anställda och kunder. Faktisk demokratisk ansvarighet förutsätter bl.a. att Europaparlamentets godkännande krävs för tillsättning av ordföranden för den gemensamma tillsynsmekanismen, som väljs genom en öppen urvalsprocess, att det krävs att ordföranden ska rapportera till och blir utfrågad av Europaparlamentet, att Europaparlamentet ges rätt att ställa skriftliga eller muntliga frågor samt att Europaparlamentet ges undersökningsrätt i enlighet med EUF-fördraget.
- BM. ESM ska i framtiden under vissa förhållanden direkt kunna finansiera banker med problem. Att få den gemensamma tillsynsmekanismen färdig för användning är därför den viktigaste uppgiften i genomförandet av bankunionen.
- BN. Den gemensamma uppsättning regler (den gemensamma regelboken) som håller på att utvecklas av EBA bör garantera att harmoniserade regler tillämpas enhetligt inom unionen. Denna gemensamma regelbok om banktillsyn och mer allmänt harmoniserade och förbättrade tillsynsregler är nödvändig för att den gemensamma tillsynsmekanismen ska bli effektiv, eftersom den europeiska tillsynsmyndigheten inte kan arbeta med olika nationella tillsynsregler.
- BO. Efter inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen bör omröstningsreglerna inom EBA nogt anpassas för att främja ett konstruktivt samarbete mellan medlemsstater i respektive utanför euroområdet, samt garantera att samtliga medlemsstaters intressen till fullo beaktas.
- BP. De pågående lagstiftningsförfarandena avseende den gemensamma tillsynsmekanismen bör avslutas utan dröjsmål.
- BQ. För att den nya finansiella strukturen ska kunna realiseras är det nödvändigt att omgående komma ur blockeringen av förhandlingarna om insättningsgarantisystem och direktivet om system för ersättning till investerare, eftersom förhandlingarna mellan Europaparlamentet och rådet har legat nere trots deras avgörande betydelse för att säkra

gemensamma mekanismer för bankavveckling och garantier för kunders insättningar.

- BR. Ett gemensamt europeiskt insättningsgarantisystem kräver gemensamma höga krav på alla insättningsgarantisystem i unionen för att uppnå samma skydd, så att man uppnår samma heltäckande skydd och samma stabilitet hos insättningsgarantisystemen, och kan garantera lika konkurrensvillkor. Endast härigenom skapas förutsättningar för den flexibilitet som krävs för att ge utrymme för särskilda nationella förhållanden inom finanssektorn.
- BS. Ett gemensamt europeiskt insättningsgarantisystem med fungerande insättningsgarantier som stöds av adekvat finansiering och därmed ökar systemets trovärdighet och insättarnas förtroende kan vara den slutliga målsättningen, när väl ett effektivt avvecklingssystem och en effektiv gemensam tillsynsmekanism fungerar.
- BT. Förhandsplanering, snabba åtgärder, tidiga ingripanden, tillbörlig aktsamhet, tillgång till kvalitativ information samt trovärdighet är grundläggande för att hantera bankkriser.
- BU. Ett gemensamt europeiskt återhämtnings- och avvecklingssystem bör inrättas, helst samtidigt som den gemensamma tillsynsmekanismen träder i kraft, i syfte att återupprätta den ekonomiska bärkraften hos banker med problem och avveckla olönsamma finansinstitut.
- BV. På kort sikt bör antagandet av de nuvarande förslagen från kommissionen beträffande krishanteringsregler för banker i kris ha absolut prioritet.
- BW. Det övergripande syftet med ett effektivt avvecklingssystem och gemensamma rekonstruktionsregler är att minimera den potentiella användningen av skattemedel för att rekonstruera och avveckla bankinstitut.
- BX. För att skydda privata besparingar är det nödvändigt att europeiska fonder för insättningsgaranti, samt för rekonstruktion och avveckling, är funktionsmässigt åtskilda men samtidigt effektivt utformade.
- BY. För att skydda privata besparingar är det nödvändigt att europeiska fonder för insättningsgaranti, samt för rekonstruktion och avveckling, är funktionsmässigt åtskilda från varandra men samtidigt effektivt utformade.

Finanspolitisk union

- BZ. Den ovannämnda rapporten "Towards a Genuine Economic and Monetary Union" var ett viktigt steg framåt eftersom man i den konstaterade att "för att EMU ska fungera friktionsfritt krävs inte bara att de åtgärder som man redan har kommit överens om inom ramen för en förstärkt ekonomisk styrning (särskilt stabilitets- och tillväxtpakten och fördraget om stabilitet, samordning och styrning) genomförs snabbt och kraftfullt, utan även att man tar ett kvalitativt steg mot en finansunion".
- CA. Sunda offentliga finanser, balanserade budgetar över konjunkturcykeln, utsikter till hållbar tillväxt på medellång sikt, liksom tillräckliga offentliga investeringar är grundläggande krav för långsiktig ekonomisk och finansiell stabilitet, för välfärdsstaten

och för att kunna betala kostnaden för den förväntade demografiska utvecklingen.

- CB. En smidigt fungerande ekonomisk och monetär union kräver ett fullständigt och snabbt genomförande av de åtgärder som redan fastställts genom den förstärkta ramen för ekonomisk styrning, såsom den förstärkta stabilitets- och tillväxtpakten och den europeiska planeringsterminen kompletterad av tillväxtfrämjande åtgärder. Senast fem år efter att fördraget om stabilitet, samordning och styrning (TSCG) har trätt i kraft ska man, på basis av en utvärdering av erfarenheterna av genomförandet av detta fördrag och i enlighet med EU-fördraget och EUF-fördraget, vidta de åtgärder som krävs för att inlemma det centrala innehållet i TSCG i unionens rättsliga ram.
- CC. Enligt tillväxt- och sysselsättningspakten är det nödvändigt med en differentierad och tillväxtfrämjande budgetkonsolidering och särskild uppmärksamhet måste ägnas åt satsningar på framtidsområden. Kommissionen bör presentera förslag om hur man inom unionens och medlemsstaternas finanspolitiska ramar ska välja ut de investeringar som ska prioriteras.
- CD. Krisen har tydligt visat att det behövs en kvalitativ utveckling mot en stabilare och mer demokratisk finanspolitisk union med ökade egna medel för unionen och effektivare mekanismer för att korrigera en ohållbar finanspolitisk utveckling, hantera skuldnivåer och fastställa de övre gränserna för medlemsstaternas budgetbalans.
- CE. En verklig ekonomisk och monetär union måste stödjas och accepteras av EU-medborgarna och man måste därför se till att politiska beslutsfattare, arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer deltar på alla politiska nivåer.
- CF. Kompletterande mekanismer för att se till att alla medlemsstater uppfyller åtagandena i sina individuella budgetförfaranden bör förstärka, inte försvaga, den nuvarande ekonomiska styrningen. Den oberoende rollen för kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor behöver förstärkas och åtföljas av starka mekanismer för ansvarighet gentemot både Europaparlamentet och rådet. Ett europeiskt finansdepartement bör inrättas, styrt av en europeisk finansminister som är personligen ansvarig inför Europaparlamentet.
- CG. Enligt de gällande fördragen kan flexibilitetsklausulen (artikel 352 i EUF-fördraget) användas för detta ändamål och för att inrätta en europeisk finansmyndighet, vilket är ett centralt inslag i en verklig ekonomisk och monetär union.
- CH. I artikel 136 i EUF-fördraget ges möjlighet att, i enlighet med det relevanta lagstiftningsförfarandet bland de förfaranden som avses i artiklarna 121 och 126 i EUF-fördraget, anta särskilda åtgärder för att förbättra samordningen och övervakningen av budgetdisciplinen i de medlemsstater som har euron som valuta. En sådan lagstiftning kan föreskriva att kommissionen ska ges befogenhet att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av lagstiftningsakten. Enligt EUF-fördraget har Europaparlamentet eller rådet möjlighet att återkalla delegeringen till kommissionen.
- CI. Den allmänna regeln i EU:s rättsordning är att EU-domstolen har befogenhet att

kontrollera att EU-rätten iakttas vid tolkningen och tillämpningen av fördragen, såvida detta inte uttryckligen har undantagits.

- CJ. Trepartsförhandlingarna om de så kallade förordningarna om paketen med två lagförslag bör snart ge konkreta politiska resultat.
- CK. Stabilitets- och tillväxtpakten är till sin utformning ett instrument för cyklisk stabilisering som, genom att tillåta att medlemsstaterna har ett underskott på högst 3 procent, gör det möjligt att bekämpa och absorbera ekonomiska chocker i berörda medlemsstater. Denna kontracykliska politik kan bara fungera om medlemsstaterna bygger upp budgetöverskott när tiderna är goda. De finansiella stödmekanismerna, som exempelvis den europeiska stabilitetsmekanismen, ska vara en sista utväg.
- CL. De medlemsstater som är parter till avtalet om stabilitet, samordning och styrning i Ekonomiska och monetära unionen måste till kommissionen och rådet rapportera sin planerade utgivning av instrument för offentliga lån och möjliggöra en tidig samordning av utgivning av skuldinstrument på unionsnivå.
- CM. Enligt de gällande fördragen kan de medlemsstater som har euron som valuta finansiera en ökad EU-budget inom ramen för förfarandet för egna medel genom att införa särskilda skatter eller avgifter i enlighet med ett förfarande för förstärkt samarbete. Detta bör ske så att man särskilt prioriterar kopplingen till den redan befintliga ramen för EU:s budget samtidigt som EU-budgetens traditionella uppgift inte får undergrävas.
- CN. Gemensam utgivning av skuldinstrument kan på längre sikt och när en del stränga villkor är uppfyllda vara ett sätt att komplettera EMU. Gemensam utgivning av skuldinstrument med gemensamt och solidariskt ansvar inom euroområdet kan kräva att fördragen måste ändras.
- CO. Eftersom en gemensam utgivning av skuldinstrument kräver en hållbar finanspolitisk ram håller en sådan på att införas, vilken ska syfta till såväl förbättrad ekonomisk styrning, finanspolitisk disciplin och efterlevnad av stabilitets- och tillväxtpakten samt fungera som kontrollinstrument för att förhindra risken för överdrivet risktagande.
- CP. En starkare och bättre integrerad finanspolitisk union bör innehålla en gradvis överföring till en inlösenfond.
- CQ. Om instrument för gemensam utgivning av skuldinstrument införs på ett sätt som inte är trovärdigt kan det få okontrollerbara konsekvenser och leda till att förtroendet för euroområdets förmåga att agera beslutsamt på sikt urholkas.
- CR. Skuldkrisen har uppmuntrat unionen och särskilt euroområdet att inrätta nya finansiella solidaritetsinstrument i Europa: Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) och andra projekt som är relaterade till färdplanen för en verklig ekonomisk och monetär union. De finansiella effekterna av dessa instrument är mycket större när det gäller de berörda beloppen än unionens budget, och den innovativa idén med en central budget för euroområdet, som ska finansieras av medlemmarna i euroområdet, har nu föreslagits som den ultimata garantin för denna nya finansiella solidaritet.

- CS. Utökningen av antalet solidaritetsinstrument gör det svårt att bedöma varje medlemsstats faktiska bidrag till den europeiska solidariteten, vilket i hög grad överskrider medlemsstaternas respektive finansiella bidrag till unionens budget. Instrumentens stora skillnader när det gäller rättsliga grunder, interventionssätt och de berörda medlemsstaterna riskerar dessutom att göra hela arrangemanget svårt att styra för de europeiska ledarna, svårt att förstå för de europeiska medborgarna generellt sett och omöjligt att underställa någon form av parlamentarisk kontroll.
- CT. Den europeiska stabilitetsmekanismen skulle kunna integreras i EU:s rättsliga ram genom flexibilitetsklausulen (artikel 352 i EUF-fördraget) tillsammans med den reviderade artikel 136 i EUF-fördraget.
- CU. Enligt de gällande fördragen kan rådet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet (artikel 125.2 i EUF-fördraget) närmare fastställa definitioner för tillämpningen av principen om att inte överta medlemsstaters skulder.
- CV. Höga standarder för demokratisk ansvarsskyldighet på europeisk nivå bör tillämpas på trojkan.
- CW. Kommissionens agerande när det gäller en finanspolitisk och ekonomisk union bör utgå från en lämplig social dialog och fullt ut respektera arbetsmarknadsparternas oberoende.
- CX. Europeiska statistiksystemets oberoende måste skyddas på både nationell nivå och på unionsnivå för att upprätthålla den europeiska statistikens trovärdighet i dess viktiga roll som stöd till en fullständig finanspolitisk union (genom krav på hög standard och ett systemgemensamt sätt att utveckla, framställa och verifiera tillförlitligheten i den offentliga sektorns finansiella statistik).
- CY. Offentliga redovisningsstandarder bör gälla i alla medlemsstater på ett standardiserat sätt och bör vara underkastade interna och externa granskningsförfaranden, som ett viktigt komplement till kommissionens vidare befogenheter och revisionsrättens mer omfattande samordningsroll samt de nationella revisionsmyndigheternas verifiering av kvaliteten på de nationella källor som används för att beräkna skulder och underskott.

Ekonomisk union

- CZ. Stor tonvikt har hittills legat på den monetära sidan av EMU, men det finns även ett akut behov av att skapa en verklig ekonomisk union, där Europa 2020-strategin bör utgöra den bindande ramen för utformningen och genomförandet av den ekonomiska politiken.
- DA. Euro plus-pakten, Europa 2020-strategin och tillväxt- och sysselsättningspakten bör integreras i unionslagstiftningen och bereda väg för införandet av en konvergenskod för medlemsstaternas ekonomier.
- DB. Den europeiska planeringsterminen utgör, såsom den beskrivs i stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del, en lämplig ram för samordningen av den ekonomiska politiken och de budgetrelaterade val som görs på nationell nivå i linje med de landsspecifika rekommendationer som rådet antagit.

- DC. I artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt krävs främjande av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildnings- och hälsoskyddsnivå.
- DD. Budgetkonsolidering, minskning av alltför stora makroekonomiska obalanser, strukturella reformer och investeringar krävs för att övervinna krisen och garantera kvalitativ och hållbar tillväxt och sysselsättning i ett kunskapsdrivet samhälle, vilket återspeglar de faktiska villkoren för ett EMU-medlemskap i en social marknadsekonomi. Strukturella reformer bär frukt endast på lång sikt.
- DE. Tillväxt- och sysselsättningspakten, som antogs vid Europeiska rådets möte den 28–29 juni 2012, kan ge ett viktigt bidrag till tillväxten och sysselsättningen samt när det gäller att öka EU:s konkurrensförmåga. EU och dess medlemsstater måste ta sitt ansvar och snabbt vidta åtgärder för att fullborda den inre marknaden och frigöra dess potential. Den nya inriktningen genom tillväxtpakten är välkommen, även om mobiliseringen av finansiella medel för tillväxtfrämjande åtgärder från strukturfonderna endast är en omfördelning av befintliga medel, vilket följaktligen inte ger ytterligare finansiella resurser.
- DF. Medlemsstaterna måste omgående genomföra de överenskomna reformerna genom sina nationella reformprogram, och de nationella parlamenten måste i rätt tid göra välgrundade granskningar av sina regeringars ageranden i detta hänseende.
- DG. Den inre marknaden kan inte utveckla sin fulla potential på grund av de hinder som fortfarande finns i vissa medlemsstater. För att EU-ekonomins hela tillväxtpotential ska kunna utnyttjas är det nödvändigt att fullborda den inre marknaden, särskilt när det gäller tjänster, energi, telekommunikation, standardisering, förenkling av reglerna för offentlig upphandling, nätverksindustrier, e-handel och upphovsrättsordning.
- DH. En fördjupad ekonomisk och finanspolitisk integration undergrävs utan större samordning på skatteområdet. Eftersom enhällighetsregeln på skatteområdet hindrar utvecklingen på detta område bör instrumentet med förstärkt samarbete användas oftare, med hänvisning till Europaparlamentets ståndpunkt om den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen och skatten på finansiella transaktioner. På skatteområdet krävs helt klart konvergens mellan skattesystemens struktur och skattebasen i medlemsstaterna. Skadlig skattekonkurrens mellan medlemsstaterna strider uppenbart mot den inre marknads logik och måste åtgärdas,
- DI. Det är viktigt att den ekonomiska återhämtningen åtföljs av en arbetsmarknadspolitik som stimulerar arbetssökning och företagande och minskar den strukturella arbetslösheten, särskilt bland ungdomar, äldre och kvinnor, samtidigt som den till skyddar den europeiska sociala modellen och fullt ut respekterar arbetsmarknadsparternas roll och rätten att förhandla om, ingå eller genomdriva kollektivavtal eller vidta kollektiva åtgärder med stöd av nationell lagstiftning och praxis. I denna mening bör integreringen av medlemsstaternas arbetsmarknader främjas för att öka arbetskraftens rörlighet över gränserna.
- DJ. En bindande samordning på Unionsnivå bör användas för vissa viktiga ekonomiska politiska frågor som är särskilt relevanta för tillväxten och sysselsättningen.

- DK. Hållbara och varaktiga offentliga finanser är inte bara en fråga om en sparsam användning av knappa offentliga resurser, utan också om att tillämpa rättvis beskattning, progressiv skatt, välorganiserad insamling av skatter, effektivare åtgärder mot alla former av skattebedrägeri och skatteflykt, skattesamarbete och skattesamordning inriktad på att begränsa skadlig skattekonkurrens samt ett välutvecklat skattesystem som främjar företagsutveckling och skapandet av arbetstillfällen.
- DL. Medlemsstaterna bör hållas ansvariga för genomförandet av Europa 2020-strategin.
- DM. Europa 2020-strategin måste genomgå en halvtidsöversyn. I denna översyn bör man inte dra sig för att namnge länder och man bör undersöka om målen ska justeras eller anpassas och på vilket sätt man kan öka pressen på medlemsstaterna att uppnå målen.
- DN. Tillgången på högkvalitativ europeisk statistik spelar en viktig roll i centrum av den nya ekonomiska styrningen, och den är särskilt avgörande för att man ska kunna stödja ett korrekt genomförande av dess viktigaste processer för övervakning och genomförande, såsom den europeiska planeringsterminen, förfarandet vid alltför stora makroekonomiska obalanser samt Europa 2020-strategin.
- DO. Man måste göra nya ansträngningar för att modernisera den europeiska statistikens framställningsmetoder, så att man kan garantera statistikens höga standard, kostnadseffektivitet och riktiga resursanvändning samt underlätta adekvat spridning till myndigheter, ekonomiska aktörer och medborgare, och underlätta deras tillgång till statistiken.

Från demokratisk legitimitet och ansvarsskyldighet till politisk union

- DP. Europeiska unionens legitimitet bygger på dess demokratiska värderingar, dess målsättningar samt dess befogenheter, instrument och institutioner.
- DQ. Denna legitimitet härleds från en dubbel medborgarrepresentation, en där medborgarna företräds av Europaparlamentet och en där medlemsstaterna företräds av rådet.
- DR. På grund av den aktuella krisen och det sätt på vilket beslut har fattats om vissa krisbekämpande åtgärder har debatten utvidgats om behovet av att öka de demokratiska aspekterna av beslutsfattandet inom EMU.
- DS. De politiska ledarna och representanterna för institutionerna, byråerna och andra unionsorgan bör vara politiskt ansvariga inför Europaparlamentet. Regelbunden rapportering och årliga presentationer av deras verksamhet och prognoser bör äga rum inför Europaparlamentets behöriga utskott.
- DT. Europeiska rådet har under de senaste åren försökt finna en väg ut ur krisen, och har utarbetat många förslag som unionen enligt fördragen inte alltid har tydliga befogenheter för.
- DU. Man kan beklaga dess val att följa den mellanstatliga vägen, och att därmed utesluta Europaparlamentet som en viktig aktör för att finna en väg ut ur krisen, även om detta var nödvändigt i vissa fall.

- DV. De förslag som faller inom räckvidden för unionens beslutsbefogenheter bör läggas fram i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och med Europaparlamentets fulla delaktighet.
- DW. Kommissionens genomförandebefogenheter i det regelbaserade tillvägagångssättet inom ramen för den ekonomisk styrningen, särskilt som de har fastställts genom den förstärkta stabilitets- och tillväxtpakten och den makroekonomiska övervakningsmekanismen, bör i efterhand underkastas demokratisk kontroll av Europaparlamentet, och ansvarsskyldighet inför detsamma.
- DX. De mellanstatliga instrument som har inrättats sedan krisens början i december 2009 bör ges unionskaraktär.
- DY. Det krävs mer demokratisk granskning, deltagande och medbeslutande i förhållande till ekonomisk, monetär och social politik, beskattning, den fleråriga budgetramen och egna resurser. Nuvarande övergångsklausuler bör aktiveras i detta syfte.
- DZ. Det är inte acceptabelt att Europaparlamentets talman inte får närvara under hela Europeiska rådets möten och eurogruppens toppmöten. Man bör omgående finna ett sätt att åtgärda denna brist på demokratisk legitimitet genom en politisk överenskommelse mellan de båda institutionerna.
- EA. Det är angeläget att ta itu med det rådande demokratiska underskottet i Europeiska och monetära unionen och strikt koppla samman alla fortsatta steg mot en bankunion, en finanspolitisk union och en ekonomisk union med ökad demokratisk legitimitet och ansvarsskyldighet på unionsnivå.
- EB. När nya befogenheter överförs till eller införs på unionsnivå eller när nya EU-institutioner inrättas bör en motsvarande legitimitet, demokratisk kontroll av och ansvarsskyldighet inför Europaparlamentet garanteras.
- EC. Inga mellanstatliga avtal mellan medlemsstaterna får upprätta parallella strukturer till unionens. Alla avtal som upprättar internationella eller övernationella ordningar måste vara föremål för en fullständig demokratisk granskning av Europaparlamentet.
- ED. Att med hjälp av ett verkligt europeiskt statistiksystem garantera framställning, verifiering och spridning av högkvalitativ europeisk statistik innebär ett avgörande bidrag till förbättringen av fullständig transparens och verklig offentlig redovisningsskyldighet vid utformning, förvaltning, genomförande och genomdrivande av unionens politik på både unionsnivå och nationell nivå.
- EE. Samarbetet mellan Europaparlamentet och nationella parlament på grundval av protokoll nr 1 bör förstärkas för att förbättra åsiktsutbytet och kvaliteten på den parlamentariska verksamheten inom Europeiska monetära unionens styrning på både unionsnivå och nationell nivå. Ett sådant samarbete bör inte ses som inrättandet av ett nytt blandat parlamentariskt organ, vilket skulle vara både ineffektivt och illegitimt från demokratisk och konstitutionell synpunkt.
1. Europaparlamentet anser att styrningen av Ekonomiska och monetära unionen måste

inordnas i unionens institutionella ram för att den ska bli effektiv och för man ska kunna överbrygga den rådande politiska klyftan mellan den nationella politiken och EU-politiken.

2. Europaparlamentet uppmanar alla institutioner att snabbt gå vidare genom att maximalt utnyttja de möjligheter och den flexibilitet som de gällande fördragen ger och samtidigt förbereda för nödvändiga fördragsändringar i syfte att garantera rättslig säkerhet och demokratisk legitimitet. Parlamentet upprepar att alternativet med ett nytt mellanstatligt avtal bör uteslutas.
3. Europaparlamentet understryker att både de åtgärder som föreslås enligt de gällande fördragen och genom framtida fördragsändringar bör innebära att de medlemsstater som inte har antagit euron ges möjlighet att delta och att EU:s integritet garanteras.
4. Europaparlamentet uppmanar rådet, som gav mandat till författarna till ovannämnda rapport "Mot en verklig ekonomisk och monetär union", att omedelbart utse Europaparlamentets talman som likvärdig medförfattare för att stärka den demokratiska kraften i detta förslag.
5. Europaparlamentet välkomnar att Europaparlamentets talmanskonferens, trots ett hittills endast informellt deltagande, har begärt att parlamentets behöriga utskott ska utvärdera de väsentliga förslagen tillsammans med de tre företrädare (sherpas) som förhandlar med Europeiska rådets ständiga ordförande för Europaparlamentets räkning.
6. Europaparlamentet bekräftar att man till fullo kommer att utnyttja sin rätt att förelägga rådet förslag till ändringar av fördragen, som sedan ska granskas av ett konvent, för att fullborda utformningen av en verklig ekonomisk och monetär union genom att öka unionens befogenheter, särskilt avseende den ekonomiska politiken, samt förstärka unionens egna resurser och budgetkapacitet, kommissionens roll och demokratiska ansvarsskyldighet samt Europaparlamentets rättigheter.
7. Europaparlamentet uppmanar de nationella parlamenten att medverka i arbetet med att förbereda sina regeringars finanspolitiska planer och reformplaner innan de läggs fram för unionen. Parlamentet har för avsikt att föreslå konventet att lägga till denna uttryckliga förpliktelse till de nationella parlamentens uppgifter enligt artikel 12 i EUF-fördraget.
8. Europaparlamentet uppmanar rådets ordförande att utan dröjsmål i samråd med parlamentet i ett ordinarie lagstiftningsförfarande enligt Lissabonfördraget behandla och anta de aktuella initiativ till lagstiftning som blockeras av rådet, i synnerhet sådana som rör CRD IV (kapitalkrav) och de nationella insättningsgarantisystemen.
9. Europaparlamentet anser att det behövs en betydande förbättring av den demokratiska legitimiteten och ansvarsskyldigheten på Unionsnivå för EMU-styrningen genom att Europaparlamentet ges en ökad roll. Detta är absolut nödvändigt och en förutsättning för eventuella fortsatta steg mot en bankunion, en finanspolitisk union och en ekonomisk union.
10. Europaparlamentet anser att enligt de gällande fördragen kunde samordningen och

övervakningen av budgetdisciplinen i de medlemsstater som har euron som valuta göras bindande och föremål för EU-domstolens kontroll enbart på grundval av artikel 136 i EUF-fördraget tillsammans med artikel 121.6. Från konstitutionell synpunkt bör detta steg dock övervägas endast om det medför en betydande förstärkning av Europaparlamentets roll när det gäller det närmare genomförandet av artikel 121.3 och 121.4 i EUF-fördraget och för att fullborda och genomföra det multilaterala övervakningsförfarandet med delegerade akter på grundval av artikel 290 i EUF-fördraget. Parlamentet påminner om att främjandet av hög sysselsättning och garantier för ett fullgott socialt skydd enligt fördragen ska beaktas när unionens politik och verksamhet utformas och genomförs, dvs. genom att med utgångspunkt i befintliga strategier införa en ny uppsättning riktlinjer för medlemsstaterna, inbegripet sociala och ekonomiska riktmärken med minimistandarder som ska tillämpas på grundpelarna i deras ekonomier.

11. Europaparlamentet anser att en verklig ekonomisk och monetär union inte kan begränsas till ett regelsystem utan kräver ökad budgetkapacitet baserad på särskilda egna resurser (inbegripet en skatt på finansiella transaktioner), som inom ramen för EU-budgeten bör stödja tillväxt och social sammanhållning genom att åtgärda obalanser, strukturella skillnader och finansiella nödlägen som är direkt kopplade till den monetära unionen, samtidigt som EU-budgetens traditionella uppgift att finansiera gemensam politik inte får undergrävas.
12. Europaparlamentet anser att rådet enligt artikel 136 i EUF-fördraget på rekommendation av kommissionen, och efter omröstning med endast de ledamöter av rådet som företräder medlemsstater som har euron som valuta, kan anta bindande ekonomiska riktlinjer för länderna i euroområdet inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Parlamentet understryker att en stimulansmekanism skulle stärka den bindande karaktären av samordningen av den ekonomiska politiken. Parlamentet efterlyser ett interinstitutionellt avtal för att involvera Europaparlamentet i arbetet med att utarbeta och godkänna den årliga tillväxtöversikten och riktlinjerna för den ekonomiska politiken och sysselsättningen.
13. Europaparlamentet upprepar sin avsikt att intensifiera samarbetet med de nationella parlamenten på grundval av protokoll nr 1. Parlamentet understryker att ett sådant samarbete inte bör ses som inrättandet av ett nytt blandat parlamentariskt organ, vilket skulle vara både ineffektivt och illegitimt ur demokratisk och konstitutionell synpunkt. Parlamentet betonar att Europaparlamentet, som parlamentariskt organ på unionsnivå, har full legitimitet för en förstärkt och demokratisk EMU-styrning.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt och efter samråd med alla berörda parter inför Europaparlamentet, såsom medlagstiftare, lägga fram förslag till akter om hur de detaljerade rekommendationerna i bilagan till detta betänkande ska följas.
15. Europaparlamentet bekräftar att rekommendationerna följer subsidiaritetsprincipen och respekterar EU-medborgarnas grundläggande rättigheter.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, utöver de åtgärder som kan och måste vidtas omgående i enlighet med de befintliga fördragen, ange vilken institutionell

utveckling som kan visa sig nödvändig för att inrätta en starkare EMU-struktur, som bygger på behovet av en integrerad finansiell ram, en integrerad budgetram och en integrerad ram för den ekonomiska politiken som bygger på en förstärkt roll för parlamentet.

17. Europaparlamentet anser att det begärda förslagets ekonomiska konsekvenser bör täckas av lämpliga budgetanslag.
18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och de bifogade detaljerade rekommendationerna till kommissionen, Europeiska rådet, rådet, Europeiska centralbanken, Eurogruppens ordförande samt medlemsstaternas parlament och regeringar.

**BILAGA TILL RESOLUTIONSFÖRSLAGET:
DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA
FÖRSLAGET**

1. En integrerad finansieringsram

Rekommendation 1.1: En gemensam tillsynsmekanism

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

De föreliggande förslagen från kommissionen om en gemensam europeisk tillsynsmekanism bör antas så snart som möjligt för att garantera en effektiv tillämpning av tillsynsreglerna, riskkontroll samt krisförebyggande för kreditinstitut inom unionen.

Den rättsliga grunden, förslagets utformning samt dess innehåll bör ge alla medlemsstater möjlighet att delta helt och fullt i den gemensamma tillsynsmekanismen, i en form som garanterar de medlemsstater som inte har euron som valuta fullt deltagande i beslutsprocessen, vilket garanterar ett symmetriskt förhållande mellan överenskomna skyldigheter och inverkan på beslutsfattandet.

Det bör vara obligatoriskt för medlemsstaterna i euroområdet att delta i den europeiska tillsynsmyndigheten.

Förslaget bör vara föremål för en demokratisk och omfattande granskning av Europaparlamentet, inom fördragens gränser.

Den rättsliga grunden bör omfatta Europaparlamentet såsom medlagstiftare i de fall då Europaparlamentets roll som medbeslutande organ inte kan utövas genom ett ”övervakningspaket”. Enligt artikel 263 i EUF-fördraget ska Europeiska unionens domstol granska lagenligheten av akter från ECB, förutom rekommendationer och yttranden, som är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man.

Förslaget bör garantera att alla EBA:s arbetsuppgifter enligt förordning (EU) nr 1093/2010 fortsätter att genomföras på unionsnivå och att förslagen ligger i linje med väl fungerande europeiska tillsynsmyndigheter i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

Den gemensamma tillsynsmekanismen måste vara ansvarsskyldig inför Europaparlamentet och rådet för sina åtgärder och beslut i fråga om EU-tillsyn, och bör rapportera till Europaparlamentets behöriga utskott. Demokratisk ansvarighet förutsätter bl.a. att Europaparlamentets godkännande krävs för tillsättning av ordföranden för den gemensamma tillsynsmekanismen, som väljs genom en öppen urvalsprocess, att det krävs att ordföranden ska rapportera till och blir utfrågad av Europaparlamentet, att Europaparlamentet ges rätt att ställa skriftliga eller muntliga frågor samt att Europaparlamentet ges undersökningsrätt i enlighet med EUF-fördraget.

Den europeiska gemensamma tillsynsmekanismen bör vara fristående i förhållande till nationella politiska intressen, och ska genom mandat från unionen och lämplig styrning se till att unionens intressen ges företräde framför nationella intressen.

Beslutsprocesserna inom den gemensamma tillsynsmekanismen ska beskrivas i det berörda lagstiftningsförslaget i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Den europeiska tillsynsmyndigheten ska ha befogenhet och skyldighet att

- övervaka alla finansinstitut i de länder som omfattas av systemet, men med en tydlig uppdelning av det operativa ansvaret mellan den europeiska tillsynsmyndigheten och de nationella tillsynsmyndigheterna, med hänsyn till bankernas storlek och typ och tillsynsuppgifternas karaktär,
- agera på ett sätt som främjar bevarandet av den inre marknadens enighet, integritet och internationella konkurrenskraft, exempelvis genom att garantera att det inte finns några hinder för konkurrens mellan medlemsstaterna,
- ta vederbörlig hänsyn till vilken inverkan som dess verksamhet har för konkurrens och innovation på den inre marknaden, hela unionens integritet, unionens globala konkurrenskraft, den finansiella integreringen, konsumentskyddet och unionens strategi för sysselsättning och tillväxt,
- skydda stabiliteten och motståndskraften hos det finansiella systemets samtliga delar i alla deltagande medlemsstater, marknadernas och de finansiella produkternas transparens samt insättare, investerare och skattebetalare, med hänsyn till skillnaderna när det gäller marknader och institutionsformer,
- förhindra godtyckligt myndighetsutövande och garantera lika konkurrensvillkor,
- förstärka den internationella samordningen mellan tillsynsorganen och där så är lämpligt företräda unionen i internationella finansinstitut,
- i händelse av att de berörda nationella myndigheterna underlåter att agera vidta nödvändiga åtgärder för att omstrukturera eller avveckla finansinstitut som är på väg att gå i konkurs eller vars konkurs skulle medföra problem för samhällsnyttan i allmänhet.

De organ som ansvarar för tillsyn på övernationell nivå bör få tillräckliga resurser, bland annat i fråga om personal, för att garantera att de har den operativa kapacitet som krävs för att utföra sina uppdrag.

Rekommendation 1.2: Insättningsgarantier

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra allt den kan för att på grundval av Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 februari 2012 så snabbt som möjligt avsluta lagstiftningsförfarandet avseende det omarbetade direktivet om insättningsgarantisystem.

Med tanke på det långsiktiga målet för ett gemensamt europeiskt insättningsgarantisystem bör enhetliga tydliga krav ställas på alla insättningsgarantisystem i unionen så att man uppnår samma heltäckande skydd och samma stabilitet hos insättningsgarantisystemen, och kan garantera lika konkurrensvillkor. Endast härigenom kan man skapa förutsättningar för den flexibilitet som krävs för att ge utrymme för särskilda nationella förhållanden inom den

finansiella sektorn.

Man bör undersöka alternativet med ett gemensamt europeiskt insättningsgarantisystem med fungerande insättningsgarantier som stöds av adekvat finansiering, och därmed ökar systemets trovärdighet och insättarnas förtroende, när väl ett effektivt avvecklingssystem och en effektivt gemensam tillsynsmekanism fungerar.

För att skydda privata besparingar är det nödvändigt att europeiska fonder för insättningsgaranti samt för rekonstruktion och avveckling hålls funktionsmässigt åtskilda men samtidigt är effektivt utformade.

Insättningsgarantimekanismer och återhämtnings- och avvecklingssystem bör ha en stabil finansiell struktur, i första hand i förebyggande syfte, som bygger på bidrag från industrin. Ett finansinstituts bidrag bör spegla institutets riskbild, och offentliga medel bör endast användas som en sista bromsåtgärd i minsta möjliga utsträckning.

Rekommendation 1.3: Återhämtning och avveckling

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Det nuvarande förslaget till direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och avveckling av kreditinstitut och värdepappersföretag bör antas så snart som möjligt i syfte att inrätta ett europeiskt system för tillämpning av avvecklingsåtgärder och på medellång sikt skapa förutsättningar för inrättandet av ett gemensamt europeiskt återhämtnings- och avvecklingssystem. Man bör ta hänsyn till att vissa banksektorer redan har mekanismer för fullständigt skydd och instrument för återhämtning och avveckling som bör erkännas, stödjas och beskrivas i rättsakten.

Det övergripande syftet med ett effektivt avvecklings- och återhämtningssystem måste vara att minimera den eventuella användningen av skattebetalarnas resurser för återhämtning och avveckling av bankinstitut.

För att skydda privata besparingar är det nödvändigt att europeiska fonder för insättningsgaranti samt för rekonstruktion och avveckling hålls funktionsmässigt åtskilda men samtidigt är effektivt utformade.

Återhämtnings- och avvecklingssystem samt insättningsgarantimekanismer bör ha en stabil finansiell struktur, i första hand i förebyggande syfte, som bygger på bidrag från industrin. Ett finansinstituts bidrag bör spegla institutets riskbild, och offentliga medel bör endast användas som en sista bromsåtgärd i minsta möjliga utsträckning.

Förslaget bör även vara förenligt med andra aspekter av Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2010 med rekommendationer till kommissionen om gränsöverskridande krishantering inom banksektorn, som exempelvis harmonisering av insolvensrätten, gemensamma riskbedömningar och en gemensam uppsättning verktyg samt nivåer för ingripande.

Rekommendation 1.4: Ytterligare delar i en bankunion

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

- Krav på att vissa särskilt riskfyllda finansiella verksamheter inom en bankgrupp rättslig separeras från inlåningsbanker, när så är nödvändigt, i linje med rekommendationerna från Liikanen-rapporten.
- Ett regelverk med ”samma regler för samma risker” som garanterar att verksamheter som tillhandahåller bankliknande tjänster men som inte är banker och som interagerar med banker inte hamnar utom räckhåll för tillsynsmyndigheterna.
- Trovärdiga och regelbundna stresstester av bankernas finansiella hälsa som främjar upptäckten av problem och en effektiv dimensionering vid ingripande.
- Ett gemensamt enhetligt regelverk för tillsynen av samtliga banker och gemensamma makroprudentiella ramar för att förebygga ytterligare finansiell fragmentering.

2. En integrerad finanspolitisk ram

Rekommendation 2.1: Paketet med två lagstiftningsförslag

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

På följande områden bör kommissionen vara skyldig att effektivt tillämpa de kompromisser som kommer att nås inom ramen för trepartsförhandlingarna om paketet med två lagstiftningsförslag mellan Europaparlamentet och rådet:

- Fastställande av en gemensam tidsplan för budgeten.
- Reform av de nationella budgetramarna.
- Bedömning av budgetplanerna inklusive en kvalitativ bedömning av offentliga investeringar och utgifter som avser Europa 2020-målen.
- Inrättande av ekonomiska partnerskapsprogram.
- Närmare övervakning av medlemsstater som har valutan som euro och som omfattas av förfarandet vid alltför stora överskott.
- Närmare övervakning av medlemsstater som har valutan som euro och som riskerar att inte uppfylla sina skyldigheter inom ramen för deras förfarande vid alltför stora underskott.
- Rapportering om utgivning av statspapper.
- Ett initiativ som i detalj anger ett antal program som krävs för att mobilisera ytterligare långsiktiga investeringar på cirka 1 procent av BNP för att främja en hållbar tillväxt och komplettera de nödvändiga strukturreformerna.

Rekommendation 2.2: Överföringen till gemenskapen av den finanspolitiska pakten

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Den finanspolitiska pakten bör, på basis av en utvärdering av erfarenheterna av dess genomförande och i enlighet med EU-fördraget och EUF-fördraget, införlivas snarast möjligt i unionens sekundärrätt.

Rekommendation 2.3: Beskattning

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Med en allt mer sammansvetsad union när det gäller ekonomi, finanspolitik och budgetar behöver mera göras för att harmonisera skattesystemen och för att ta itu med den skadliga skattekonkurrens mellan medlemsstaterna som så uppenbart strider mot den inre marknadens logik. För det första, när alla försök till diskussion och kompromisser har misslyckats, bör förstärkt samarbete användas oftare inom skatteområdet (exempelvis för inrättande av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas eller en skatt på finansiella transaktioner), eftersom harmoniserade skatteramar kommer att stärka integrationen av budgetpolitiken.

Rekommendation 2.4: En central EU-budget finansierad av egna medel

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

När kommissionen och rådet utarbetar politiska alternativ ska de beakta Europaparlamentets ståndpunkter om den fleråriga budgetramen och egna resurser. Europaparlamentet har vid upprepade tillfällen påpekat det akuta behovet av en reform av systemet för egna resurser och en återgång till andan och lydelsen i EUF-fördraget, i vilket det anges att unionens budget ska finansieras endast av egna resurser.

Situationer där finansieringsbehoven för unionens budget strider mot den nödvändiga budgetkonsolideringen i medlemsstaterna bör omedelbart åtgärdas. Det är därför dags att börja arbeta för en gradvis återgång till en situation där unionens budget finansieras med verkliga egna medel, vilket i motsvarande grad skulle göra situationen lättare för de nationella budgetarna. Dessutom påminns om att Europaparlamentet i sina resolutioner av den 29 mars 2007, den 8 juni 2011, den 13 juni 2012 och den 23 oktober 2012 redogjorde för sina synpunkter på vad ett verkligt system för egna medel innebär och hur detta system kan göras förenligt med den nödvändiga budgetkonsolideringen på nationell nivå på kort sikt.

Det krävs konsoliderade uppgifter om unionens, medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas offentliga räkenskaper, som avspeglar unionens mål, för att säkra ytterligare budgetsamordning i unionen. Kommissionen bör därför inkludera utarbetandet av sådana konsoliderade uppgifter i kommande lagstiftningsförslag.

Rekommendation 2.5: Gradvis överföring till en inlösenfond

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Det bör ske en gradvis överföring av alltför stora skulder till en inlösenfond enligt förslaget från det tyska rådet med ekonomiska experter, i vilket det föreslås att man ska inrätta en

tillfällig fond som ska ta över alla medlemsstaters skulder som överstiger 60 procent och som uppfyller vissa kriterier. Skulderna skulle återbetalas under en 25-årsperiod, och sålunda skapa en fond som tillsammans med tillämpningen av alla existerande mekanismer kommer att hjälpa till att hålla medlemsstaternas totala skuldsättning under 60 procent i framtiden.

Rekommendation 2.6: Åtgärder mot skatteflykt

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Fri rörlighet för kapital får inte användas som ett sätt att undvika att betala skatt, särskilt för medlemsstater som har euron som valuta och som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet i euroområdet. Kommissionen bör därför, i linje med sitt viktiga initiativ av den 27 juni 2012 om att stärka kampen mot skattebedrägeri och skatteundandragande samt aggressiv skatteplanering, avsluta internationella avtalsrundor och lägga fram förslag om att fördjupa samarbetet och samordningen mellan skattemyndigheterna.

En skatt på finansiella transaktioner bör inrättas enligt förfarandet för fördjupat samarbete i enlighet med artiklarna 326–333 i EUF-fördraget.

Rekommendation 2.7: Att garantera demokratisk tillsyn av den europeiska stabilitetsmekanismen (ESM)

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

ESM bör utvecklas så att den styrs genom gemenskapsmetoden och är ansvarig inför Europaparlamentet. Viktiga beslut, såsom beviljande av finansiellt stöd till en medlemsstat och ingående av samförståndsavtal, bör underkastas Europaparlamentets grundliga granskning.

Den trojka som utsetts för att se till att samförståndsavtalen genomförs ska höras i Europaparlamentet innan den inleder sitt arbete, regelbundet rapportera till Europaparlamentet och vara underkastad parlamentets demokratiska kontroll.

Rekommendation 2.8: Att garantera demokratisk ansvarsskyldighet och den finanspolitiska samordningens legitimitet

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Alla nyligen inrättade mekanismer för finanspolitisk samordning bör ges tillräckliga medel så att demokratisk ansvarsskyldighet och legitimitet kan garanteras.

3. En integrerad ram för den ekonomiska politiken

Rekommendation 3.1: Förbättrad förhandssamordning av den ekonomiska politiken och förbättring av den europeiska planeringsterminen

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Kommissionen ska se till att de kompromisser som nås inom ramen för trepartsförhandlingarna om paketet med två lagstiftningsförslag mellan Europaparlamentet

och rådet genomförs fullt ut.

Unionsinstrument för europeiskt socialt skydd och sociala minimistandarder bör undersökas noggrant, inklusive instrument för att tackla ungdomsarbetslösheten, som t.ex. en europeisk ungdomsgaranti.

Kommissionen bör omedelbart lägga fram förslag enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet för att omsätta stats- eller regeringschefernas åtagande av den 28 juni 2012 om en pakt för tillväxt och sysselsättning i sekundärlagstiftning. Medlemsstaternas åtagande att ”eftersträva differentierad tillväxtvänlig budgetkonsolidering under beaktande av stabilitets- och tillväxtpakten och landsspecifika omständigheter” och att främja ”investeringar i framtidsorienterade områden med direkt koppling till ekonomins tillväxtpotential” bör särskilt beaktas inom ramen för den ekonomiska samordningen.

Kommissionen bör lägga fram ett förtydligande om vilken status de årliga tillväxtöversikterna har. Den europeiska planeringsterminen bör involvera Europaparlamentet och de nationella parlamenten.

För ytterligare budgetsamordning i unionen krävs det konsoliderade uppgifter om unionens, medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas offentliga räkenskaper, som avspeglar unionens mål. Kommissionen bör därför inkludera utarbetandet av sådana konsoliderade uppgifter i kommande lagstiftningsförslag.

På grundval av de olika delarna av den europeiska planeringsterminen bör behovet av ytterligare lagstiftning övervägas, vilket fastställs i den förstärkta stabilitets- och tillväxtpakten och mekanismen för makroekonomisk övervakning. Följande aspekter bör beaktas:

- Utveckling och förstärkning av den inre markanden och främjande av internationella handelsförbindelser är centralt för att främja en hållbar ekonomisk tillväxt, öka konkurrenskraften och hantera makroekonomiska obalanser. Kommissionen bör därför vara skyldig att i sin årliga tillväxtöversikt beakta vilka åtgärder som medlemsstaterna har kvar att vidta för att fullborda den inre marknaden.
- Det bör finnas en nära koppling mellan de nationella reformprogrammen och de nationella stabilitetsprogrammen. Lämplig övervakning bör garantera att de nationella reformprogrammen och de nationella stabilitetsprogrammen stämmer överens.
- Den europeiska planeringsterminen bör göra det möjligt att utveckla en större synergi mellan unionens och medlemsstaternas budgetar i syfte att nå målen för Europa 2020-strategin. I och med detta skulle den europeiska planeringsterminen också utvecklas genom att indikatorer för resurseffektivitet tas med.
- De regionala och lokala myndigheterna samt andra parter bör göras mer delaktiga i planeringen och genomförandet av de berörda programmen, för att skapa en starkare känsla av eget ansvar i insatserna för att uppnå målen på alla nivåer och öka förståelsen på gräsrotsnivå för målen och resultaten.
- Kommissionen bör senast den 1 december varje år anta den årliga tillväxtöversikten och

förvarningsmekanismen, med ett särskilt kapitel för euroområdet. Kommissionen bör helt och fullt offentliggöra de underliggande makroekonomiska metoderna och antagandena.

- Kommissionen bör i den årliga tillväxtöversikten tydligt fastställa de viktigaste ekonomiska och finanspolitiska problemen i unionen och i de enskilda medlemsstaterna, föreslå prioriterade åtgärder för att komma till rätta med dessa problem, och identifiera vilka åtgärder som unionen och medlemsstaterna har vidtagit för att stödja en förbättrad konkurrenskraft, långsiktiga investeringar, avlägsna hindren för en hållbar tillväxt, nå målen i fördragen och i den gällande Europa 2020-strategin, genomföra de sju flaggskeppsinitiativen samt minska makroekonomiska obalanser.
- Medlemsstaterna och deras regioner bör särskilt involvera och regelbundet rådfråga de nationella och regionala parlamenten, arbetsmarknadens parter, myndigheter och det civila samhället i samband med utformningen av de nationella reform-, utvecklings- och sammanhållningsprogrammen.
- Kommissionen bör i den årliga tillväxtöversikten explicit fastställa eventuella gränsöverskridande spridningseffekter till följd av viktiga åtgärder som vidtagits avseende den ekonomiska politiken på unionsnivå och i medlemsstaterna.
- De kommissionsledamöter som har ansvaret för den europeiska planeringsterminen bör diskutera den årliga tillväxtöversikten med Europaparlamentets behöriga utskott så snart den har antagits av kommissionen.
- Rådet bör i juli framträda inför Europaparlamentets behöriga utskott för att förklara alla viktiga ändringar som man gjort i kommissionens föreslagna landsspecifika rekommendationer. Kommissionen bör delta i denna utfrågning för att framföra sina synpunkter på situationen.
- Medlemsstaterna bör lägga fram så detaljerade uppgifter som möjligt om de åtgärder och instrument som planeras inom ramen för de nationella reformprogrammen i syfte att nå de uppsatta nationella målen, inklusive tidsfristen för genomförandet, de förväntade konsekvenserna, potentiella spridningseffekter, riskerna med ett bristfälligt genomförande, kostnaderna samt uppgifter om en eventuell användning av EU:s strukturfonder.
- Den bindande karaktären hos samordningen av den ekonomiska politiken skulle kunna förstärkas med incitamentmekanismer.

Rekommendation 3.3: En social pakt för Europa

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Enligt fördragen ska främjandet av hög sysselsättning och garantier för ett fullgott socialt skydd beaktas vid utformning och genomförande av unionens politik och verksamhet.

I de särskilda reglerna för en bindande övervakning av budgetdisciplinen inom euroområdet både kan och bör de finansiella och makroekonomiska riktmärkena kompletteras med de sysselsättningsmässiga och sociala riktmärkena i den ovannämnda bestämmelsen genom lämpliga finansiella bestämmelser för unionen.

En social pakt för Europa bör inrättas, vilken bör främja

- anställning av unga, inklusive initiativ såsom en europeisk ungdomsgaranti,
- högkvalitativ och lämplig finansiering av offentliga tjänster,
- löner som det går att leva på,
- tillgång till subventionerade bostäder till överkomliga kostnader,
- ett socialt grundskydd för att garantera allmän tillgång till grundläggande hälsotjänster, oavsett inkomst,
- genomförandet av ett socialt protokoll till skydd för grundläggande sociala rättigheter och arbetstagarrättigheter,
- europeiska standarder för att hantera omstruktureringar på ett socialt och ansvarsfullt sätt,
- en ny strategi för hälsa och säkerhet, som inbegriper stressrelaterade sjukdomar,
- lika lön och lika rättigheter till arbete av samma värde för alla.

4. Förstärkning av den demokratiska legitimiteten och ansvarsskyldigheten

Rekommendation 4.1: Ekonomisk dialog

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Kommissionen bör vara skyldig att fullt ut tillämpa de kompromisser som kommer att nås inom ramen för trepartsförhandlingarna om paketet med två lagstiftningsförslag mellan Europaparlamentet och rådet.

Rekommendation 4.2: Europeiska finansiella bromsåtgärder

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

De åtgärder som vidtas inom ramen för den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och den europeiska stabilitetsmekanismen, och eventuella framtida studier, bör vara föremål för en regelbunden demokratisk kontroll och tillsyn från Europaparlamentets sida, och revisionsrätten och Olaf bör också delta i kontrollen och tillsynen. Den europeiska stabilitetsmekanismen bör bli en EU-omfattande mekanism.

Rekommendation 4.3: En förstärkt roll för Europaparlamentet och interparlamentariskt samarbete inom ramen för den europeiska planeringsterminen

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

- Europaparlamentets talman ska vid rådets vårmöte lägga fram Europaparlamentets synpunkter om den årliga tillväxtöversikten. Ett interinstitutionellt avtal bör förhandlas fram för att involvera Europaparlamentet i arbetet med att utarbeta och godkänna den

årliga tillväxtöversikten och riktlinjerna för den ekonomiska politiken och för sysselsättningen.

- Kommissionen och rådet bör närvara vid de interparlamentariska sammanträden mellan företrädare för de nationella parlamenten och företrädare för Europaparlamentet som anordnas under viktiga skeden av den europeiska planeringsterminen (dvs. efter att den årliga tillväxtöversikten och de landsspecifika rekommendationerna har lagts fram), vilket framför allt skulle göra det möjligt för de nationella parlamenten att beakta det europeiska perspektivet i diskussionerna om de nationella budgetarna.

Rekommendation 4.4: Öka transparensen, legitimiteten och ansvarsskyldigheten

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

- För att förbättra transparensen bör Ekofin och Eurogruppen vara skyldiga att inför Europaparlamentet lägga fram viktiga interna dokument, dagordningar och bakgrundsmaterial före sina sammanträden. Dessutom bör ordföranden för Eurogruppen regelbundet framträda inför Europaparlamentet, t.ex. vid utfrågningar som anordnas av utskottet för ekonomi och valutafrågor.
- Europaparlamentet måste delta fullt ut i utarbetandet av de fyra ordförandenas rapport, i enlighet med gemenskapsmetoden, vilket kan ske på arbetsgruppsnivå (förberedande arbete) samt på ordförandenivå (beslutsfattande).
- Europaparlamentets talman bör inbjudas att delta i Europeiska rådets möten och euroområdet toppmöten.
- När nya befogenheter överförs till eller införs på unionsnivå eller när nya EU-institutioner inrättas bör en motsvarande demokratisk kontroll genom och ansvarsskyldighet inför Europaparlamentet garanteras.
- Europaparlamentet bör hålla en utfrågning och godkänna utnämningen av ordföranden för den europeiska stabilitetsmekanismen. Ordföranden bör vara ålagd att regelbundet rapportera till Europaparlamentet.
- Kommissionens företrädare för trojkan ska höras i Europaparlamentet innan de inleder sitt arbete och ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet.
- En förstärkning av rollen för kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor eller inrättandet av en europeisk finansmyndighet måste kopplas till tillräckliga garantier för demokratisk ansvarsskyldighet och legitimitet, bland annat godkännande- och kontrollbefogenheter för Europaparlamentet.
- Endast respekt för unionsmetoden, unionsrätten och unionsinstitutionerna kan garantera respekten för demokratisk ansvarsskyldighet och legitimitet i Europeiska unionen. Enligt fördragen kan EMU endast inrättas av unionen.
- Euron är unionens valuta och Europaparlamentet är unionens parlament. Den framtida strukturen för EMU måste bekräfta att Europaparlamentet är ansvarsskyldighetens väktare

på unionsnivå.

- Enligt gemenskapsmetoden måste Europaparlamentet vara fullständigt delaktigt i utarbetandet av en strategi för EMU:s framtid.

Alla beslut som rör en förstärkning av den ekonomiska och monetära unionen ska fattas på grundval av fördraget om Europeiska unionen. Varje avvikelse från gemenskapsmetoden och en ökad användning av mellanstatliga avtal splittrar och försvagar Europeiska unionen, inbegripet euroområdet.

12.10.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KONSTITUTIONELLA FRÅGOR (*)

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

Mot en verklig ekonomisk och monetär union
(2012/2151(INI))

Föredragande (*): Roberto Gualtieri (Initiativ – artikel 42 i arbetsordningen)

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

Mod

FÖRSLAG

Utskottet för konstitutionella frågor uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande förslag i sitt betänkande:

Förslag 1

Skäl O

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

O. 17 medlemsstater har redan antagit unionens gemensamma valuta och **de flesta andra kommer** att ansluta sig till euron när de **är redo**.

Förslag

O. 17 medlemsstater har redan antagit unionens gemensamma valuta och **alla övriga, med undantag för Förenade kungariket, är skyldiga** att ansluta sig till euron när de **har uppfyllt konvergenskriterierna och sina inhemska konstitutionella krav**.

Förslag 2

Skäl X

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

X. Det är ur demokratisk synvinkel oförståeligt att Europaparlamentets talman, som företräder över 502 miljoner EU-medborgare, inte inbjöds att delta i utarbetandet av rapporten av den 26 juni 2012 från Europeiska rådets ordförande, i samarbete med ordförandena för Europeiska kommissionen, Eurogruppen och Europeiska centralbanken med titeln ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union”.

Förslag

X. Europaparlamentet medverkade inte i utarbetandet av rapporten av den 26 juni 2012 från Europeiska rådets ordförande, i samarbete med ordförandena för Europeiska kommissionen, Eurogruppen och Europeiska centralbanken med titeln ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union”.

Förslag 3

Skäl AC

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

AC. Det kan inte uteslutas att nya fördragsändringar kan bli nödvändiga för att skärpa styrningen av en fullt operativ ekonomisk och monetär union, och kommissionen bör omgående ange de nödvändiga institutionella utvecklingarna på lång sikt.

Förslag

AC. De gällande EU-fördragen ger stort utrymme för betydande framsteg mot en ekonomisk och monetär union baserad på en förstärkt, mer integrerad och balanserad ram för finans- och budgetpolitiken och den ekonomiska politiken samt en starkare demokratisk legitimitet och ansvarskyldighet. Fullbordande av en verklig ekonomisk och monetär union inom EU kommer på medellång sikt att kräva att en fördragsändring genomförs.

Förslag 4

Skäl ACa (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

ACa. I fördragen föreskrivs redan lämpliga förfaranden för ett styre på flera nivåer som gör att man utan att undergräva EU:s rättsliga och institutionella ordning kan närma sig en verklig ekonomisk och monetär union genom att inom ramen för finanspolitiken och den ekonomiska politiken anta bestämmelser som gäller särskilt för de medlemsstater som har euron som valuta, och genom att inleda ett fördjupat samarbete mellan medlemsstater inom ramen för unionens icke-exklusiva befogenheter.

Förslag 5

Skäl AD

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

AD. Framtida fördragsändringar bör inte utgöra ett hinder för ett snabbt genomförande av vad som redan kan genomföras inom ramen för de befintliga fördragen, och mycket kan åstadkommas inom den befintliga institutionella ramen.

AD. Förfarandena och flexibiliteten i de gällande fördragen måste utnyttjas fullt ut för att snabbt förbättra styrningen av Europeiska och monetära unionen i samband med utformningen av ett verkligt europeiskt politiskt område. Detta är en förutsättning för att bygga upp ett demokratiskt samförstånd inför en omfattande och framgångsrik framtida fördragsändring.

Förslag 6

Skäl ADa (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

ADa. Europaparlamentet har rätt att förelägga rådet förslag till ändringar av fördragen, som sedan ska granskas av ett konvent, för att fullborda utformningen av en verklig ekonomisk och monetär union genom att öka EU:s befogenheter, särskilt på den ekonomiska politikens område, samt stärka unionens egna resurser och budgetkapacitet, kommissionens roll och demokratiska ansvarsskyldighet samt Europaparlamentets rättigheter.

Förslag 7

Skäl ADb (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

ADb. Det är realistiskt och rimligt att tänka sig att ett sådant konvent inte bör äga rum före nästa val till Europaparlamentet. Förberedelserna inför ett sådant konvent bör inledas redan före nästa val till Europaparlamentet.

Förslag 8

Skäl AE

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

AE. Ambitionen bör vara att alla

AE. Både de åtgärder som föreslås enligt

medlemsstater gemensamt ska vidta åtgärder för en fördjupad europeisk integration. Beslut som endast omfattar euroområdet kan vid behov krävas eller vara motiverade mot bakgrund av euroområdets specifika särdrag, utan att det utesluter att andra medlemsstater deltar.

Förslag 9

Skäl AYa (nytt)

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

de gällande fördragen och genom framtida fördragsändringar bör innebära att de medlemsstater som inte har antagit euron ges möjlighet att delta och att EU:s integritet garanteras.

Förslag

AYa. Införandet av en gemensam tillsynsmekanism blir mer legitimt, transparent och effektivt om mekanismen antas genom medbeslutande med Europaparlamentet.

Förslag 10

Skäl AYb (nytt)

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

Förslag

AYb. I artikel 48.7 i EUF-fördraget föreskrivs att ett särskilt förfarande ska följas vid antagandet av en akt för vilket det i fördraget krävs ett särskilt lagstiftningsförfarande i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Artikel 333 i EUF-fördraget innehåller även bestämmelser om gör det möjligt att utnyttja det ordinarie lagstiftningsförfarandet inom ramen för förstärkt samarbete.

Förslag 11

Skäl AYc (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

***AYc. Demokratisk parlamentarisk
kontroll måste införas för
banktillsynsverksamheten.***

Förslag 12

Skäl BV

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

BV. Kompletterande mekanismer behövs för att se till att alla medlemsstater uppfyller åtagandena i sina individuella budgetförfaranden, och det kan inte uteslutas att kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor bör få en mer framträdande roll.

BV. Kompletterande mekanismer behövs för att se till att alla medlemsstater uppfyller åtagandena i sina individuella budgetförfaranden, och det kan inte uteslutas att kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor bör få en mer framträdande roll. ***Enligt de gällande fördragen kan flexibilitetsklausulen (artikel 352 i EUF-fördraget) användas för detta ändamål och för att inrätta en europeisk finansmyndighet, vilket är ett centralt inslag i en verklig ekonomisk och monetär union.***

Förslag 13

Skäl BVa (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

BVa. I artikel 136 i EUF-fördraget ges unionen möjlighet att, enligt det relevanta lagstiftningsförfarandet bland de

förfaranden som avses i artiklarna 121 och 126 i EUF-fördraget, anta särskilda åtgärder för att förbättra samordningen och övervakningen av budgetdisciplinen i de medlemsstater som har euron som valuta. En sådan lagstiftning kan föreskriva att kommissionen ska ges befogenhet att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av lagstiftningsakten. Enligt EUF-fördraget har Europaparlamentet eller rådet möjlighet att återkalla delegeringen till kommissionen.

Förslag 14

Skäl BVb (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

BVb. Enligt fördragen ska främjandet av hög sysselsättning och garantier för ett fullgott socialt skydd beaktas när EU:s politik och verksamhet utformas och genomförs. Med utgångspunkt i befintliga strategier bör en ny uppsättning riktlinjer införas för medlemsstaterna, inbegripet sociala och ekonomiska riktmärken med minimistandarder som ska tillämpas på grundpelarna i deras ekonomier.

Förslag 15

Skäl BVc (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

BVc. Den allmänna regeln i EU:s rättsordning är att EU-domstolen har befogenhet att kontrollera att EU-rätten

iakttas vid tolkningen och tillämpningen av fördragen, såvida detta inte uttryckligen har undantagits.

Förslag 16

Skäl BW

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

BW. *Trepartsförhandlingarna* om de så kallade förordningarna om paketen med två lagförslag *bör snart ge konkreta politiska resultat och rådet bör överge sina invändningar mot paketet.*

Förslag

BW. *Det är i första hand viktigt att slutföra förhandlingarna* om de så kallade förordningarna om paketen med två lagförslag, *vilka ytterligare kommer att stärka kommissionens nuvarande befogenheter i budgetfrågor.*

Förslag 17

Skäl BXa (nytt)

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

Förslag

BXa. Enligt de gällande fördragen kan de medlemsstater som har euron som valuta finansiera en ökad EU-budget inom ramen för förfarandet för egna medel genom att införa särskilda skatter eller avgifter i enlighet med ett förfarande för förstärkt samarbete. Detta bör ske så att man särskilt prioriterar kopplingen till den redan befintliga ramen för EU:s budget samtidigt som EU-budgetens traditionella uppgift att finansiera gemensam politik inte får undergrävas. En sådan ökad budgetkapacitet bör stödja tillväxt och social sammanhållning genom att åtgärda obalanser, strukturella skillnader och finansiella nödlägen som är direkt kopplade till den monetära unionen.

Förslag 18

Skäl BXb (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

***BXb. Den europeiska
stabilitetsmekanismen bör omfattas av
Europaparlamentets adekvata
granskning.***

Förslag 19

Skäl CBa (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

***CBa. Den europeiska
stabilitetsmekanismen skulle kunna
integreras i EU:s rättsliga ram genom
flexibilitetsklausulen (artikel 352 i
EUF-fördraget) tillsammans med den
reviderade artikel 136 i EUF-fördraget.***

Förslag 20

Skäl CBb (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

***CBb. Enligt de gällande fördragen kan
rådet på förslag av kommissionen och
efter att ha hört Europaparlamentet
(artikel 125.2 i EUF-fördraget) närmare
fastställa definitioner för tillämpningen
av principen om att inte överta
medlemsstaters skulder.***

Förslag 21

Skäl CBc (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

***CBc. Höga standarder för demokratisk
ansvarsskyldighet på europeisk nivå bör
tillämpas på trojkan.***

Förslag 22

Skäl CG

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

CG. Det är upp till medlemsstaterna att omgående genomföra de överenskomna reformerna genom sina nationella reformprogram.

CG. Det är upp till medlemsstaterna att omgående genomföra de överenskomna reformerna genom sina nationella reformprogram, ***och upp till de nationella parlamenten att i god tid göra välgrundade granskningar av sina regeringars ageranden i detta hänseende.***

Förslag 23

Skäl CJ

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Suggestion

CJ. ***En bindande samordning*** på EU-nivå ***kan*** övervägas för vissa viktiga ekonomiska politiska frågor som är särskilt viktiga för ***tillväxten och sysselsättningen.***

CJ. ***Konvergenskriterier*** på EU-nivå ***bör*** övervägas för vissa viktiga ekonomiska politiska frågor som är särskilt viktiga för ***de åtgärder för produktivitet och konkurrenskraft som beskrivs i Europa 2020-strategin.***

Förslag 24

Skäl CJa (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

CJa. Enligt artikel 136 i EUF-fördraget får rådet på rekommendation av kommissionen, och efter omröstning med enbart de ledamöter i rådet som företräder medlemsstater som har euron som valuta, anta bindande riktlinjer för den ekonomiska politiken för länderna i euroområdet inom ramen för den europeiska planeringsterminen. En stimulansmekanism skulle stärka den bindande karaktären av samordningen av den ekonomiska politiken.

Förslag 25

Skäl CJb (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

CJb. Enligt de gällande fördragen får Europaparlamentet, rådet och kommissionen ingå ett interinstitutionellt avtal om dels Europaparlamentets medverkan i förväg vid utarbetandet av den årliga tillväxtöversikten, kommissionens rekommendation till rådet om riktlinjerna för den ekonomiska politiken för länderna i euroområdet och kommissionens rekommendation till rådet om riktlinjerna för sysselsättningen, dels rådets åtagande att diskutera och beakta parlamentets rekommendationer om den ekonomiska politiken och riktlinjerna för sysselsättningen, samt om införandet av kontrollen genom protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen.

Förslag 26

Skäl CL

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

**CL. Europeiska unionens legitimitet
bygger på dess demokratiska värderingar,
dess målsättningar samt dess
befogenheter, instrument och
institutioner.**

utgår

Förslag 27

Skäl CM

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

**CM. På grund av den aktuella krisen har
en debatt inletts som inte bara omfattar
styrningen av EMU utan även de
demokratiska aspekterna av
beslutsfattandet inom EMU.**

**CM. Den intensiva finansiella och
ekonomiska krisen sedan 2008 har
radikalt ändrat debatten om Europeiska
unionens framtid och väcker viktiga
frågor om Europas politiska och
konstitutionella utveckling och vår plats i
världen.**

Förslag 28

Skäl CN

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

**CN. Europeiska rådet har *hanterat krisen
på ett ansvarsfullt sätt* under *de senaste
åren*, och *har utarbetat flera förslag för
att hitta en lösning på krisen* som unionen
enligt fördragen inte alltid har tydliga
befogenheter *för*.**

**CN. Europeiska rådet har *varit tvunget att
tillämpa krishantering* under *dess* år, och
tiden är nu inne för en mer rigorös analys
av svagheterna i Ekonomiska och
monetära unionen, såsom denna
utformats i Maastrichtfördraget, och *för***

en grundlig undersökning av konsekvenserna av en finanspolitisk union för ekonomisk styrning av unionen, inbegripet unionens tilldelade befogenheter och dess institutioners befogenheter.

Förslag 29

Skäl CP

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

Förslag

CP. *De åtgärder som vidtas på EU-nivå uppfattas ofta som "för lite och för sent" på grund av de förfaranden som tillämpas inom ramen för den demokratiska lagstiftningsprocessen, på grund av avsaknaden av en europeisk institutionell bas eller av egna resurser för unionen för direkt ingripande i syfte att hantera en krissituation.*

utgår

Förslag 30

Skäl CQ

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

Förslag

CQ. *EMU:s brister har fastställts och bör avhjälpas en gång för alla.*

utgår

Förslag 31

Skäl CR

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

Förslag

CR. *De interimrapporter och slutliga*

CR. Europaparlamentets talman har

rapporter som Europeiska rådets ordförande **kommer att** lägga fram i **oktober och december 2012 bör utarbetas i nära samarbete med Europaparlamentet, som insisterar på att vara fullt ut delaktigt som en likvärdig partner i enlighet med gemenskapsmetoden. Detta kan åstadkommas genom att Europaparlamentets talman deltar i de fyra ordförandenas arbete, samt genom de företrädare för parlamentets talmanskonferens som ska utses till rådets tillfälliga arbetsgrupp om de fyra ordförandenas rapport.**

medverkat i arbetet med att utarbeta de rapporter som Europeiska rådets ordförande **ska** lägga fram **vid Europeiska rådets möte** i december 2012. **Europaparlamentet har utsett sina företrädare i den tillfälliga arbetsgruppen.**

Förslag 32

Skäl CS

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

CS. Det är inte längre acceptabelt att Europaparlamentets talman inte får närvara under hela Europeiska rådets möten och eurogruppens toppmöten. Ett sätt att åtgärda denna brist på demokratisk legitimitet bör omgående eftersträvas genom en politisk överenskommelse mellan de båda institutionerna.

utgår

Förslag

Förslag 33

Skäl CSa (nytt)

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

Förslag

CSa. Det är angeläget att ta itu med det rådande demokratiska underskottet i Europeiska och monetära unionen och strikt koppla samman alla fortsatta steg mot en bankunion, en finanspolitisk

union och en ekonomisk union med ökad demokratisk legitimitet och ansvarsskyldighet på EU-nivå.

Förslag 34

Skäl CTa (nytt)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

CTa. Samarbetet mellan Europaparlamentet och nationella parlament på grundval av protokoll nr 1 bör stärkas för att förbättra åsiktsutbytet och kvaliteten på den parlamentariska verksamheten inom Europeiska monetära unionens styrning på både europeisk och nationell nivå. Ett sådant samarbete bör inte ses som inrättandet av ett nytt blandat parlamentariskt organ, vilket skulle vara både ineffektivt och illegitimt från demokratisk och konstitutionell synpunkt.

Förslag 35

Punkt -1 (ny)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

-1. Europaparlamentet anser att styrningen av Ekonomiska och monetära unionen måste inordnas i unionens institutionella ram för att den ska bli effektiv och för man ska kunna överbrygga den rådande politiska klyftan mellan den nationella politiken och EU-politiken.

Förslag 36

Punkt -1a (ny)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

-1a. Europaparlamentet anser att det behövs en betydande förbättring av den demokratiska legitimiteten och ansvarsskyldigheten på EU-nivå för EMU-styrningen av genom att Europaparlamentet ges en ökad roll. Detta är absolut nödvändigt och en förutsättning för varje fortsatt steg mot en bankunion, en finanspolitisk union och en ekonomisk union.

Förslag 37

Punkt -1b (ny)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

-1b. Europaparlamentet uppmanar alla institutioner att snabbt gå vidare genom att maximalt utnyttja de möjligheter och den flexibilitet som de gällande fördragen ger och samtidigt förbereda för nödvändiga fördragsändringar i syfte att garantera rättslig säkerhet och demokratisk legitimitet. Parlamentet upprepar att alternativet med ett nytt mellanstatligt avtal bör uteslutas.

Förslag 38

Punkt -1c (ny)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

- 1c. Europaparlamentet påpekar att man kommer att behandla förordningen om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut tillsammans med förslagen om Europeiska bankmyndigheten och kommer att behandla dem som ett enda paket.

Förslag 39

Punkt -1d (ny)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

-1d. Europaparlamentet anser att enligt de gällande fördragen kunde samordningen och övervakningen av budgetdisciplinen i de medlemsstater som har euron som valuta göras bindande och föremål för EU-domstolens kontroll på grundval av enbart artikel 136 i EUF-fördraget tillsammans med artikel 121.6. Från konstitutionell synpunkt bör detta steg dock övervägas endast om det medför en betydande förstärkning av Europaparlamentets roll när det gäller det närmare genomförandet av artikel 121.3 och 121.4 i EUF-fördraget och för att fullborda och genomföra det multilaterala övervakningsförfarandet med delegerade akter på grundval av artikel 290 i EUF-fördraget. Parlamentet påminner om att främjandet av hög sysselsättning och garantier för ett fullgott socialt skydd

enligt fördragen ska beaktas när EU:s politik och verksamhet utformas och genomförs, dvs. genom att med utgångspunkt i befintliga strategier införa en ny uppsättning riktlinjer för medlemsstaterna, inbegripet sociala och ekonomiska riktmärken med minimistandarder som ska tillämpas på grundpelarna i deras ekonomier.

Förslag 40

Punkt -1e (ny)

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

Förslag

-1e. Europaparlamentet anser att en verklig ekonomisk och monetär union inte kan begränsas till ett regelsystem utan kräver ökad budgetkapacitet baserad på särskilda egna resurser (inbegripet en skatt på finansiella transaktioner), som inom ramen för EU-budgeten bör stödja tillväxt och social sammanhållning genom att åtgärda obalanser, strukturella skillnader och finansiella nödlägen som är direkt kopplade till den monetära unionen, samtidigt som EU-budgetens traditionella uppgift att finansiera gemensam politik inte får undergrävas.

Förslag 41

Punkt -1f (ny)

Förslag till betänkande från det ansvariga utskottet

Förslag

- 1f. Europaparlamentet anser att rådet enligt artikel 136 i EUF-fördraget på rekommendation av kommissionen, och efter omröstning med enbart de ledamöter av rådet som företräder medlemsstater

som har euron som valuta, kan anta bindande ekonomiska riktlinjer för länderna i euroområdet inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Parlamentet understryker att en stimulansmekanism skulle stärka den bindande karaktären av samordningen av den ekonomiska politiken. Parlamentet efterlyser ett interinstitutionellt avtal för att involvera Europaparlamentet i arbetet med att utarbeta och godkänna den årliga tillväxtöversikten och riktlinjerna för den ekonomiska politiken och riktlinjerna för sysselsättningen.

Förslag 42

Punkt -1g (ny)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

- 1g. Europaparlamentet upprepar sin avsikt att intensifiera samarbetet med de nationella parlamenten på grundval av protokoll nr 1. Parlamentet understryker att ett sådant samarbete inte bör ses som inrättandet av ett nytt blandat parlamentariskt organ, vilket skulle vara både ineffektivt och illegitimt ur demokratisk och konstitutionell synpunkt. Parlamentet betonar att Europaparlamentet är ett helt legitimt parlamentariskt organ på EU-nivå för en förstärkt och demokratisk EMU-styrning.

Förslag 43

Punkt -1h (ny)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

-1h. Europaparlamentet understryker att både de åtgärder som föreslås enligt de gällande fördragen och genom framtida fördragsändringar bör innebära att de medlemsstater som inte har antagit euron ges möjlighet att delta och att EU:s integritet garanteras.

Förslag 44

Punkt 1

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt ***och*** efter samråd med alla berörda parter ***inför*** Europaparlamentet, ***såsom medlagstiftare, lägga fram förslag till rättsakter om hur de*** detaljerade rekommendationerna ***i*** bilagan till detta betänkande ***ska följas.***

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt, efter samråd med alla berörda parter ***och tillsammans med omfattande konsekvensbedömningar, förelägga*** Europaparlamentet ***alla lagstiftningsförslag som är nödvändiga för att fullborda upprättandet av en verkliga ekonomisk och monetär union och att ta vederbörlig hänsyn till parlamentets*** detaljerade rekommendationerna ***enligt*** bilagan till detta betänkande.

Förslag 45

Punkt 2

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

2. Europaparlamentet bekräftar att rekommendationerna följer subsidiaritetsprincipen och respekterar EU-medborgarnas grundläggande rättigheter.

Förslag

utgår

Förslag 46

Punkt 3

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, utöver de åtgärder som kan och måste vidtas omgående i enlighet med de befintliga fördragen, ange vilken institutionell utveckling som kan visa sig nödvändig för att inrätta en starkare EMU-struktur, som bygger på behovet av en bankunion, en finanspolitisk union och en ekonomisk union.

Förslag

3. Europaparlamentet bekräftar att man till fullo kommer att utnyttja sin rätt att förelägga rådet förslag till ändringar av fördragen, som sedan ska granskas av ett konvent, för att fullborda utformningen av en verklig ekonomisk och monetär union genom att öka EU:s befogenheter, särskilt på den ekonomiska politikens område, samt stärka unionens egna resurser och budgetkapacitet, kommissionens roll och demokratiska ansvarsskyldighet samt Europaparlamentets rättigheter.

Förslag 47

Punkt 3a (ny)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

3a. Europaparlamentet uppmanar de nationella parlamenten att medverka i

arbetet med att förbereda sina regeringars finanspolitiska planer och reformplaner innan de läggs fram för EU. Parlamentet har för avsikt att föreslå konventet att lägga till denna uttryckliga förpliktelse till de nationella parlamentens uppgifter enligt artikel 12 i EUF-fördraget.

Förslag 48

Punkt 4a (ny)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

4a. Europaparlamentet insisterar på att handlingsplanen för den inre marknaden fullbordas, inte minst inom tjänstesektorn.

Förslag 49

Bilaga – rekommendation 1.1 – stycke 8

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

Det eller de organ som har egna befogenheter inom den europeiska tillsynsmyndigheten bör ledas av tjänstemän som utses efter att Europaparlamentet har tillstyrkt beslutet.

ECB:s företrädare i tillsynsnämnden ska väljas av ECB:s direktion efter bekräftelse av Europaparlamentet.

Tillsynsnämndens ordförande och vice ordförande ska väljas av och bland ledamöterna i ECB:s råd, efter bekräftelse av Europaparlamentet.

Förslag 50

Bilaga – rekommendation 4.4 – strecksats 1a (ny)

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

***Euron är Europeiska unionens valuta.
Europaparlamentet är Europeiska
unionens parlament. Europaparlamentet
är följaktligen Europeiska monetära
unionens parlament.***

Förslag 51

Bilaga – rekommendation 4.4 – strecksats 3

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

***– Europaparlamentets talman bör
inbjudas att delta i Europeiska rådets
möten och euroområdet toppmöten.***

utgår

Förslag 52

Bilaga – rekommendation 4.4 – strecksats 5

*Förslag till betänkande från det ansvariga
utskottet*

Förslag

Europaparlamentet bör hålla en utfrågning och godkänna utnämningen av **ordföranden** för den europeiska stabilitetsmekanismen. **Ordföranden** ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet.

Europaparlamentet bör hålla en utfrågning och godkänna utnämningen av **verkställande direktören** för den europeiska stabilitetsmekanismen. **Den verkställande direktören** ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	9.10.2012
Slutomröstning: resultat	+: 18 -: 3 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Morten Messerschmidt, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Rafał Trzaskowski, Manfred Weber, Luis Yáñez-Barnuevo García
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Zuzana Brzobohatá, Andrea Češková, Marietta Giannakou, Anneli Jäätteenmäki, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin

12.10.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

över Mot en verklig ekonomisk och monetär union
(2012/2151(INI))

Föredragande: Pervenche Berès

FÖRSLAG

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande förslag i sitt resolutionsförslag:

- A. Mellan 2008 och mitten av 2012 steg arbetslöshetsnivån i de 27 EU-medlemsstaterna från cirka 7 procent till 10,4 procent, eller 25 miljoner arbetslösa, och en av fem ungdomar är arbetslös (22 procent). Vissa medlemsstater har en ungdomsarbetslöshet på över 50 procent.
- B. Skapandet av arbetstillfällen, sysselsättning av god kvalitet och anständigt arbete är mycket viktiga faktorer för att man ska ta sig ur den nuvarande krisen.
- C. I färdplanen för ett stabilt och blomstrande EU, som ordförande Van Rompuy lade fram vid Europeiska rådets möte i juni 2012, behandlas inte sysselsättnings- eller socialpolitiken på lämpligt sätt, trots att de är grundstenar i en union, och särskilt euroområdet medlemsstater, på väg mot en verklig monetär och ekonomisk union. Om dessa aspekter inte behandlas riskerar man att därefter bedriva en ekonomisk politik som inte beaktar andra indikatorer, och därför inte ger resultat i termer av sysselsättning och social integration.
- D. Medlemsstaterna måste bedriva en ekonomisk politik som syftar till att upprätthålla sysselsättningen och skapa arbetstillfällen i en miljö med allt större konkurrens, samtidigt som de främjar övergången till en mer hållbar ekonomi. Begränsningarna i samband med den ekonomiska och monetära politiken och bristen på en balanserad och övergripande syn ökar risken för att initiativ som ursprungligen syftade till att stabilisera finansmarknaderna ger procykliska konsekvenser

- E. Storskaliga omstrukturerings- och omlokaliseringsprocesser har lett till nästan 2 miljoner förlorade arbetstillfällen under de tre senaste åren i EU, och EU inte har kommit med någon lösning för att förenkla hanteringen av omstruktureringar på ett mer ansvarsfullt sätt ur social och ekonomisk synvinkel.
- F. EU behöver, när det gäller vissa medlemsstater, ta sig ur den onda cirkeln med åtstramningsåtgärder/recession och fullt ut utnyttja EU:s mervärde, som inte enbart handlar om regler utan först och främst om gemensam politik.
- G. En europeisk ekonomisk och monetär union bör först och främst gynna befolkningen och realekonomin, som en grund för att höja levnadsstandarden för alla.
- H. Lissabonfördragets potential avseende sysselsättnings- eller socialpolitiken har hittills inte utnyttjats fullt ut, först och främst när det gäller följande:
- Artikel 9 i EUF-fördraget, enligt vilken främjandet av hög sysselsättning och garantier för ett fullgott socialt skydd ska beaktas vid fastställandet och genomförandet av EU:s politik och verksamhet.
 - Artikel 151 i EUF-fördraget, enligt vilken ”EU:s och medlemsstaternas mål ska [...] vara att främja sysselsättningen, att förbättra levnads- och arbetsvillkor och därigenom möjliggöra en harmonisering samtidigt som förbättringarna bibehålls, att åstadkomma ett fullgott socialt skydd, en dialog mellan arbetsmarknadens parter och en utveckling av de mänskliga resurserna för att möjliggöra en varaktigt hög sysselsättning samt att bekämpa social utslagning”.
 - Artikel 153.1 i EUF-fördraget i allmänhet, och i synnerhet 153.1 h: ”Integrering av personer som står utanför arbetsmarknaden”.
- I. Euron är unionens valuta och dess förvaltning föreskrivs i fördraget först och främst inom ramen för den ekonomiska och sociala politiken, som föreskrivs i artiklarna 121 och 148 och som gäller för samtliga medlemsstater.

Mot en integrerad sysselsättnings- och socialpolitisk ram

- J. De fyra byggstenar som anges i EMU-färdplanen bör kompletteras av en femte: ”Mot en integrerad sysselsättnings- och socialpolitisk ram”, i syfte att främja
- respekten för arbetsmarknadsparternas oberoende, som erkänns i artikel 152 i fördraget, och inrättandet av en trepartsmodell för EU för att övervaka och diskutera löneutvecklingen i förhållande till produktiviteten, inflation och intern efterfrågan, samt arbetslöshet och inkomstojämlikheter,
 - införandet av en europeisk ungdomsgaranti,
 - en europeisk kvalitetsram för praktik och lärlingsutbildning,
 - genomförandet av ett socialt protokoll till skydd för grundläggande sociala rättigheter och arbetstagarrättigheter,

- en social investeringspakt, inbegripet anslaget på 25 procent från sammanhållningsmedlen till Europeiska socialfonden,
 - en förnyad hälso- och säkerhetsstrategi,
- och för att komplettera medlemsstaternas åtgärder
- tillgängliga offentliga tjänster av god kvalitet,
 - löner som det går att leva på med minsta inkomster som förhindrar fattigdom bland dem som arbetar,
 - lika lön och lika rättigheter för likvärdigt arbete för alla,
 - tillgång till adekvat subventionerat boende till rimliga priser,
 - en integrerad och aktiv sysselsättningspolitik,
 - inrättandet av en lägsta nivå på det sociala skyddet, som skulle garantera att alla får tillgång till grundläggande hälso- och sjukvård och försörjningstrygghet.
- K. Men tanke på den globala obalansen i euroområdet och den nuvarande situationen med arbetslöshet bör kommissionen bedöma om införandet av en minsta arbetslöshetsersättning är genomförbart och om det medför ett mervärde.
- L. Kommissionen måste stärka och främja rörligheten på ett rättvist sätt, vilket kan bidra till att minska arbetslösheten, för att motverka kompetensflykt och sociala ojämlikheter genom att garantera tillgång till socialt skydd och möjligheten att överföra pensionsrättigheter. Man bör påminna om att utstationerade arbetstagare bör få en tillfredsställande lön och inte anställas på ett sätt som utgör orättvis konkurrens.
- M. Det behövs en stärkt övervakning av den ekonomiska och monetära politikens effekter för den sociala situationen och för arbetsmarknaderna, samt åtgärder för att åtgärda de negativa sociala effekterna av denna politik. Socialpolitik kopplad till sysselsättningsskapande åtgärder måste därför läggas till bestämmelserna om övervakningen av ländernas nationella ekonomiska politik inom ramen för den europeiska planeringsterminen.
- N. Övervakningen av olika makroekonomiska dimensioner, såsom investeringar och konsumtion, ojämlikheter med avseende på inkomstfördelning, arbetslöshet, fattigdom och regionala ojämlikheter, måste stärkas eftersom den rådande krisen har förvärrat de makroekonomiska obalanserna och därmed minskat den verkliga konvergensen inom euroområdet.
- O. Kommissionen bör i sin utvärdering av medlemsstaternas nationella budgetplaner inbegripa främjandet av EU 2020 strategins tillväxt- och sysselsättningsmål samt sociala mål och utveckla ett systematiskt tillvägagångssätt för rekommendationer, för att ta itu med samtliga fall där medlemsstater ligger efter med att uppnå de olika målen.
- P. Rådets engagemang för att undanröja återstående hinder för arbetstagarnas rörlighet är

välkommet, och medlemsstaterna bör omedelbart häva alla begränsningar av fritt tillträde till arbete för arbetstagare från Rumänien och Bulgarien.

- Q. Rådet och kommissionen betonade sitt åtagande att ta itu med ungdomsarbetslösheten som en högsta politisk prioritet på EU-nivå. Medlemsstaterna med den högsta ungdomsarbetslösheten har inte lagt fram någon nationell sysselsättningsplan för ungdomar för att förhindra ungdomsarbetslösheten från att förvandlas till strukturell arbetslöshet.
- R. Det behövs en gemensam europeisk ungdomsstrategi för att motverka ungdomsarbetslöshet och risken att en hel generation går förlorad i Europa.

Mot en bankunion

- S. Euron är en naturlig följd av den inre marknaden, vilket innebär att alla parter som omfattas av denna marknad fullt ut måste delta i återställandet av ett välfungerade euroområde.
- T. En bankunion bör åtföljas av starkare reglering och övervakning. Finanssystemets roll är också att främja tillväxt, skapande av arbetstillfällen och ett hållbart social skydd.
- U. Inrättandet av en bankunion kommer att påverka sysselsättningen i medlemsstaternas banksektor.

Mot en integrerad budgetram

- V. För skattekonsolidering och ekonomisk återhämtning krävs det att den interna konsumtionen håller en jämn nivå och att det kommer in tillräckliga bidrag till välfärdsstaten och de sociala trygghetssystemen, något som enbart kan uppnås med en hög sysselsättningsnivå av god kvalitet i en konkurrenskraftig ekonomi, löner som det går att leva på och en rättvis bördefördelning.
- W. Kommissionen och rådet bör se till att de politiska riktlinjerna för skattekonsolidering till fullo stämmer överens med unionens mål för en social och hållbar utveckling, på grundval av artikel 9 i EUF-fördraget, samt att de kompletterar tillväxt- och sysselsättningspaketets mål - på ett sätt som gör det möjligt att minska statsskulden - i synnerhet målen avseende hållbar utveckling och arbeten av god kvalitet. Man bör komma ihåg att löner och pensioner inte enbart är ekonomiska variabler utan framför allt den inkomst som människor måste leva på.
- X. Den sociala styrningen på europeisk nivå bör förbättras och bättre samordnas parallellt med en europeisk ekonomisk styrning för att garantera en stark övervakning och kontroll av Europa 2020-strategins sysselsättningsmål och sociala mål samt synergieffekter och ett enhetligt politiskt beslutsfattande.
- Y. En verklig ekonomisk och monetär union måste stödjas och accepteras av EU-medborgarna och man måste därför se till att politiska beslutsfattare, arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer deltar på alla politiska nivåer.

- Z. En stärkning av rollen för kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor måste åtföljas av en stärkning av rollen för kommissionsledamoten för sysselsättning och sociala frågor för att garantera ett balanserat tillvägagångssätt avseende den sociala marknadsekonomi. Även rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) bör i samma anda stärkas och organiseras inom ramen för euroområdet
- AA. Den nuvarande krisen har visat att interna obalanser existerar och har förvärrats, och att det krävs automatiska stabilisatorer på EU-nivå eller inom ramen för euroområdet.

Mot en integrerad ram för den ekonomiska politiken

- AB. En balanserad samverkan mellan ekonomiska och monetära politiska åtgärder å ena sidan och sysselsättnings- och socialpolitiska åtgärder å den andra är nödvändig, eftersom den europeiska sociala modellen är en viktig faktor för att garantera en jämlik inkomstfördelning utan att den sociala sammanhållningen hotas, vilket skulle kunna äventyra den ekonomiska återhämtningen. Man bör inrätta minsta sociala standarder för att inte förvärpa sociala ojämlikheter och garantera ett fullgott socialt skydd.
- AC. De flesta medlemsstater har inte lagt fram någon nationell sysselsättningsplan inom ramen för sina nationella reformprogram för 2012 och kommissionen har inte insisterat på att medlemsstaterna ska lämna in dessa. En integrerad och stärkt ram för den ekonomiska politiken måste omfatta principerna om hållbar utveckling, sysselsättning samt social välfärd och social sammanhållning.
- AD. Antagandet av tillväxtpakten är ett steg i rätt riktning och bör genomföras på lämpligt sätt. Liknande politiska initiativ inom den sociala sektorn bör följa på detta.
- AE. Övervakningen av tillträdet till kapitalmarknaden bör ske utifrån investeringarnas sysselsättningsinnehåll. Instrumentet för förstärkt samarbete skulle även kunna användas i syfte att sänka skatten på arbete så att bördan förflyttas, bland annat till miljöskadlig verksamhet.
- AF. Den europeiska planeringsterminen måste ges en starkare demokratisk dimension, inbegripet genom att man stärker Europaparlamentets roll genom ett medbeslutandeförfarande och genom att göra det möjligt för parlamentet att fastställa dess tidsplan, innehåll och metod i nära samarbete med de nationella parlamenten och i samverkan med arbetsmarknadsparterna och det civila samhället.
- AG. Kommissionen måste förbättra jämförbarheten mellan de nationella reformprogrammen och fastställa gemensamma riktmärken för bedömningen av dem
- för att infoga följande rekommendationer i bilagan till resolutionsförslaget:

Rekommendation 1

Mot en integrerad sysselsättnings- och socialpolitisk ram som en social pakt för Europa

Europaparlamentet anser att den rättsakt som ska antas bör syfta till att reglera följande:

De särskilda bestämmelserna om bindande övervakning av budgetdisciplinen inom euroområdet kan och bör komplettera de finanspolitiska och makroekonomiska riktmärkena, med särskild hänvisning till sysselsättningsrelaterade och sociala riktmärken, för att se till att ovan nämnda bestämmelse genomförs på lämpligt sätt och garantera att den sociala modellen, som är ett verktyg för EU:s konkurrenskraft, är hållbar.

Detta bör grundas på följande fyra byggstenar:

1) Politiska åtgärder:

Enligt fördragen ska främjandet av hög sysselsättning och garantier för ett fullgott socialt skydd beaktas vid fastställandet och genomförandet av EU:s politik och verksamhet. Den sociala styrningen måste därför, med en integrerad och aktiv sysselsättningspolitik som en av hörnstenarna, förbättras parallellt med inrättandet av en europeisk ekonomisk styrning. Detta måste ske med respekt för arbetsmarknadsparternas och den sociala dialogens oberoende.

2) Fastställandet av instrument för

- införandet av en europeisk ungdomsgaranti,
- en europeisk kvalitetsram för praktik och lärlingsutbildning,
- tillgängliga offentliga tjänster av god kvalitet,
- löner som det går att leva på med minsta inkomster som förhindrar fattigdom bland dem som arbetar,
- socialt skydd och möjlighet att överföra pensionsrättigheter,
- tillgång till adekvat subventionerat boende till rimliga priser,
- en lägsta nivå på det sociala skyddet som garanterar lika tillgång till grundläggande hälso- och sjukvård och försörjningstrygghet,
- genomförandet av ett socialt protokoll till skydd för grundläggande sociala rättigheter och arbetstagarrättigheter,
- lika lön och lika rättigheter för likvärdigt arbete för alla,
- en förnyad hälso- och säkerhetsstrategi.

3) Nytt lagstiftningsinitiativ som avser

- möjligheten för nationella parlament att begära ett lagstiftningsinitiativ från kommissionen som ett ”grönt kort” baserat på artikel 352 i fördraget.

4) Lämpliga finansiella medel för sociala investeringar som ska omfattas av en social investeringspakt:

- 25 procent av sammanhållningsmedlen för ESF,
- projektobligationer för sociala investeringar,
- gemensamma mål för investeringar i utbildning.

Rekommendation 2

Den europeiska tillsynsmyndigheten bör ha befogenhet och skyldighet att

- inbegripa övervakning som baseras på företagens sociala ansvar och finanssystemets roll för att främja tillväxt, skapande av arbetstillfällen och ett hållbart socialt skydd.

Rekommendation 3

Vart och ett av trojkans uppdrag i en medlemsstat måste utvidgas till att omfatta en ILO-medlemsstat

Rekommendation 4

Förstärkt samarbete bör användas oftare när EU:s tillvägagångssätt har visat sig vara omöjligt på skatteområdet (exempelvis för inrättande av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas eller en skatt på finansiella transaktioner, förflyttning av bördan mellan arbete och kapital eller en miljövänlig beskattning), eftersom harmoniserade skatteramar kommer att stärka integrationen av budgetpolitiken samt främja finansieringen av den offentliga sektorn, skapandet av arbetstillfällen och energiovergången.

Rekommendation 5

Fri rörlighet för kapital får inte användas som ett sätt att undvika att betala skatt, särskilt för medlemsstater som har euron som valuta och som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet i euroområdet och därmed sin finansiering av den offentliga sektorn. Kommissionen bör därför genomföra internationella avtalsrundor och lägga fram förslag om att fördjupa samarbetet och samordningen mellan skattemyndigheterna.

Rekommendation 6

Följande delar av den europeiska planeringsterminen bör föreskrivas i lagstiftningen:

- Utvecklingen och stärkandet av den inre marknaden och av den sociala modellen samt främjandet av internationella handelsförbindelser är centralt för att främja den ekonomiska tillväxten, öka konkurrenskraften och hantera makroekonomiska obalanser. Kommissionen bör därför vara skyldig att i sin årliga tillväxtöversikt beakta de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att fullborda den inre marknaden och främja den sociala modellens hållbarhet.
- Man bör inrätta en trepartskonferens som hålls två gånger om året med alla medlemsstater i rådet för att diskutera nationella sociala frågor som ger spridningseffekter i EU, ungdomsgarantin och den europeiska minsta arbetslöshetsersättningen.

- Kommissionen bör i den årliga tillväxtöversikten tydligt fastställa de viktigaste ekonomiska och finanspolitiska problemen i EU och i de enskilda medlemsstaterna, föreslå prioriterade åtgärder för att komma till rätta med dessa problem, och identifiera vilka åtgärder som unionen och medlemsstaterna har vidtagit för att stödja en förbättrad konkurrenskraft, energiövergång, skapande av arbetstillfällen och långsiktiga investeringar samt för att avlägsna hindren för en hållbar tillväxt, nå målen i fördragen och i den gällande Europa 2020-strategin, genomföra de sju flaggskeppsinitiativen och minska makroekonomiska obalanser.
- Medlemsstaterna och deras regioner bör i högre grad involvera och regelbundet rådfråga de nationella och regionala parlamenten, arbetsmarknadens parter, myndigheter och det civila samhället i samband med utformningen av de nationella reform-, utvecklings- och sammanhållningsprogrammen.
- Medlemsstaterna bör lägga fram så detaljerade uppgifter som möjligt om de åtgärder och instrument som planeras inom ramen för de nationella reformprogrammen i syfte att nå de uppsatta nationella målen, inklusive i den nationella sysselsättningsplanen, tidsfristen för genomförandet, de förväntade konsekvenserna, potentiella spridningseffekter, riskerna med ett bristfälligt genomförande, kostnaderna samt uppgifter om en eventuell användning av EU:s strukturfonder.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	9.10.2012
Slutomröstning: resultat	+: 27 -: 16 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Milan Cabrnich, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Emer Costello, Karima Delli, Richard Falbr, Thomas Händel, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Öry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zannoni
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Malika Benarab-Attou, Edite Estrela, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopoulou, Csaba Sógor, Gabriele Zimmer

11.10.2012

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

över rekommendationer till kommissionen om rapporten från ordförandena för Europeiska rådet, Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen med titeln ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union”
(2012/2151(INI))

Föredragande: Alain Lamassoure

(Initiativ – artikel 42 i arbetsordningen)

FÖRSLAG

Budgetutskottet uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande förslag i sitt resolutionsförslag:

- A. Skuldkrisen har uppmuntrat unionen och särskilt euroområdet att inrätta nya finansiella solidaritetsinstrument i Europa: Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) och andra projekt som är relaterade till färdplanen mot en verklig ekonomisk och monetär union. De finansiella effekterna av dessa instrument är mycket större när det gäller de berörda beloppen än unionens budget, och den innovativa idén med en central budget för euroområdet, som ska finansieras av medlemmarna i euroområdet, har nu föreslagits som den ultimata garantin för denna nya finansiella solidaritet.
- B. Utökningen av antalet solidaritetsinstrument gör det svårt att bedöma varje medlemsstats faktiska bidrag till den europeiska solidariteten, vilket i hög grad överskrider medlemsstaternas respektive finansiella bidrag till unionens budget. De befintliga instrumentens stora mångfald när det gäller rättsliga grunder, interventionssätt och de berörda medlemsstaterna riskerar dessutom att göra hela arrangemanget svårt att styra för de europeiska ledarna, svårt att förstå för de europeiska medborgarna generellt sett och omöjligt att underställa någon form av parlamentarisk kontroll.
- C. Mångfalden av befintliga stabiliseringsmekanismer gör det dessutom svårt att bedöma deras möjliga kombinerade effekter, särskilt på medlemsstater som ännu inte har antagit

euro som valuta eller som har ett undantag, och skulle kunna leda till brister i systemkontrollerna och ömsesidiga spridningseffekter mellan länder som deltar i ”bankunionen” och länder som inte deltar.

- D. Utan nödvändiga konsoliderade uppgifter om unionens, medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas offentliga räkenskaper är det omöjligt att fastställa rätt policymix i euroområdet och i resten av unionen. Sådana uppgifter bör också göra det möjligt att uppskatta vilken andel av de nationella, regionala och lokala budgetarna som avsätts för finansieringen av unionens mål, såsom Europa 2020-strategin. Själva omfattningen av dessa grundläggande uppgifter är för närvarande okänd.
 - E. Euroområdets risker och fördelar påverkar hela unionen. Eurons stabilitet är en angelägenhet för samtliga EU-medlemsstater. Varje avvikelse från gemenskapsmetoden och en ökad användning av mellanstatliga avtal splittrar och försvagar Europeiska unionen, inbegripet euroområdet.
 - F. Varje uppdelning av EU, oavsett om det gäller medlemskapet i euroområdet eller inom andra områden, hotar unionens resultat och försvagar dess kapacitet.
 - G. Tillväxt- och sysselsättningspakten, som antogs vid Europeiska rådets möte den 28-29 juni 2012, kan ge ett viktigt bidrag till tillväxten, sysselsättningen och stärkandet av EU:s konkurrensförmåga, och unionen och dess medlemsstater måste ta sitt ansvar och vidta skyndsamma åtgärder genom att godkänna nödvändiga medel.
 - H. Instrumentet med förstärkt samarbete bör användas oftare på skatteområdet. Hänvisning kan göras till Europaparlamentets ståndpunkt om den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen och skatten på finansiella transaktioner, som en verklig egen inkomst.
 - I. Oavsett vilket institutionellt val som görs, kommer den gemensamma tillsynsmekanism som planeras för den europeiska banksektorn att få budgetmässiga följder för de befintliga europeiska tillsynsmyndigheterna.
- Budgetutskottet uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande rekommendationer i bilagan till resolutionsförslaget:
- 1. Alla förpliktelser och garantier som har ingåtts av unionen eller någon av dess medlemsstater inom ramen för de nya europeiska solidaritetsinstrumenten, såsom EFSF, ESM eller andra projekt som är relaterade till färdplanen mot en verklig ekonomisk och monetär union, bör sammanfattas i en översikt som bifogas unionens budget.
 - 2. Det krävs konsoliderade uppgifter om unionens, medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas offentliga räkenskaper, som avspeglar unionens mål, för att säkra ytterligare budgetsamordning i unionen. Kommissionen bör därför inbegripa utarbetandet av sådana konsoliderade uppgifter i kommande lagstiftningsförslag.
 - 3. Situationer där finansieringsbehoven för unionens budget strider mot den nödvändiga budgetkonsolideringen i medlemsstaterna bör omedelbart behandlas. Det är därför dags att börja arbeta för en gradvis återgång till en situation där unionens budget finansieras med verkliga egna medel, vilket i motsvarande grad skulle lätta situationen för de nationella

budgetarna. Det erinras vidare om att parlamentet i sina resolutioner av den 29 mars 2007¹, den 8 juni 2011², den 13 juni 2012³ och den 23 oktober 2012⁴ redogjorde för sina synpunkter på vad ett verkligt system för egna medel innebär och hur detta system kan göras förenligt med den nödvändiga budgetkonsolideringen på nationell nivå på kort sikt.

4. Kommissionen bör under tiden undersöka möjligheten att, i en anda av solidaritet och konsekvens, utesluta medlemsstaternas BNP-baserade bruttobidrag till unionens budget från beräkningen av det strukturella underskottet, såsom det definieras i paketet med två lagstiftningsförslag, med sex lagstiftningsförslag och i avtalet om stabilitet, samordning och styrning i Ekonomiska och monetära unionen, samtidigt som man strikt undviker risken för att skapa ett prejudikat som kan leda till en snedvridning av den enhetliga metoden för beräkningen av det strukturella underskottet.
5. Alla beslut som rör stärkandet av den ekonomiska och monetära unionen ska fattas på grundval av fördraget om Europeiska unionen. Varje avvikelse från gemenskapsmetoden och en ökad användning av mellanstatliga avtal splittrar och försvagar Europeiska unionen, inbegripet euroområdet.
6. Kommissionen måste ta hänsyn till de budgetmässiga konsekvenserna av den gemensamma tillsynsmekanismen, särskilt vad gäller de befintliga europeiska tillsynsmyndigheterna.

¹ EUT C 27E, 31.1.2008, s. 214.

² Antagna texter, P7_TA(2011)0266.

³ Antagna texter, P7_TA(2012)0245.

⁴ För att uppnå ett positivt resultat av förfarandet för godkännande av den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (COM(2012)0388 – 2011/0177(APP)).

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	10.10.2012
Slutomröstning: resultat	+: 30 -: 2 0: 5
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Francesca Balzani, Reimer Böge, Zuzana Brzobohatá, Jean Louis Cottigny, James Elles, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Jutta Haug, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, George Lyon, Barbara Matera, Juan Andrés Naranjo Escobar, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, Potito Salatto, Alda Sousa, Helga Trüpel, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Alexander Alvaro, Jürgen Klute, Georgios Papastamkos, Nils Torvalds, Catherine Trautmann

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	15.10.2012
Slutomröstning: resultat	+: 32 -: 8 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Burkhard Balz, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Sławomir Witold Nitras, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Marta Andreasen, Philippe De Backer, Vicky Ford, Roberto Gualtieri, Sophia in 't Veld, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Gay Mitchell
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Alejandro Cercas, Knut Fleckenstein, Vittorio Prodi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Wim van de Camp